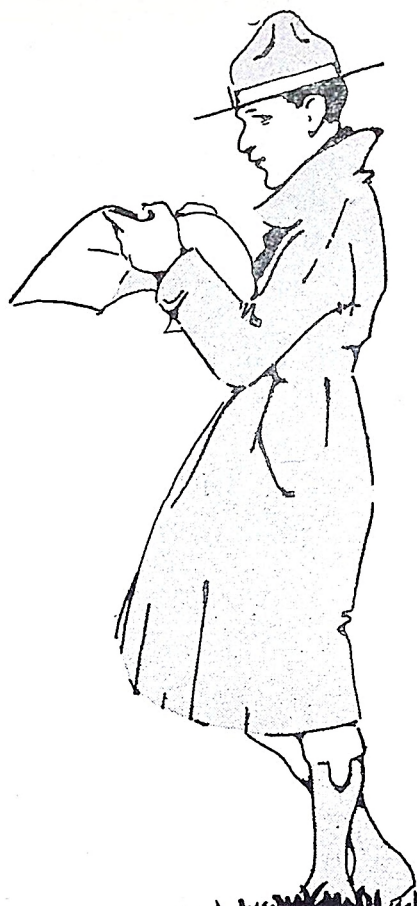

VOR-UNGDOM

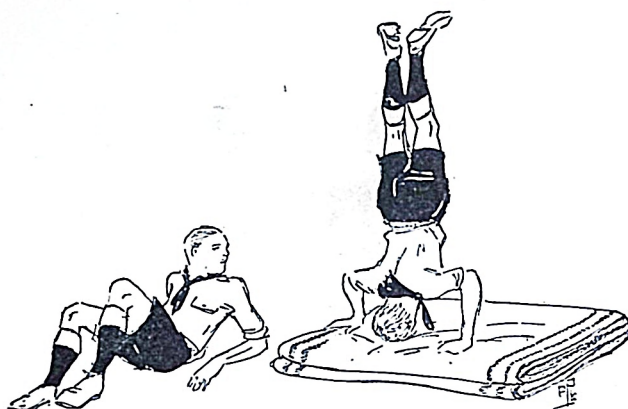
SPEJDERNES-MAGASIN

NOVEMBER

NO. 2.

4. AARG.

Spejder-Tæpper

— Ekstra stærke —
125 × 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt
City

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Poul Holm, Silkegade 11.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

Boldspildragter - Løb- og Svømmedragter - Gymnastikdragter
Bryderdragter.

Spejder-Benklæder Kr. 6,00. Strømper Kr. 7,00—8,00,

Sandaler billigst hos:

Poul Holm, Telefon 3082.

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt.

*Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i*

*W. Dietrich & Sønners
Cliché Anstalt
København.*

Dybfors 11.

Telf 12865

Steensens

VEGETARIA

PLANTE-MARGARINE
er altid den bedste

CAND. PHARM
ENGEL & KISKY'S
RAVNEKUR
PASTILLER
INDEHOLDER SØRNER.

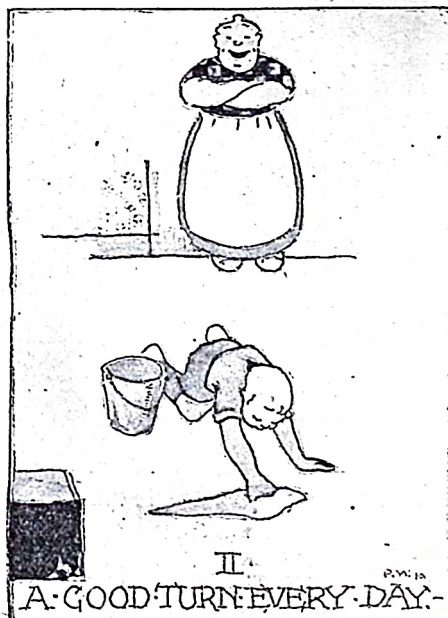
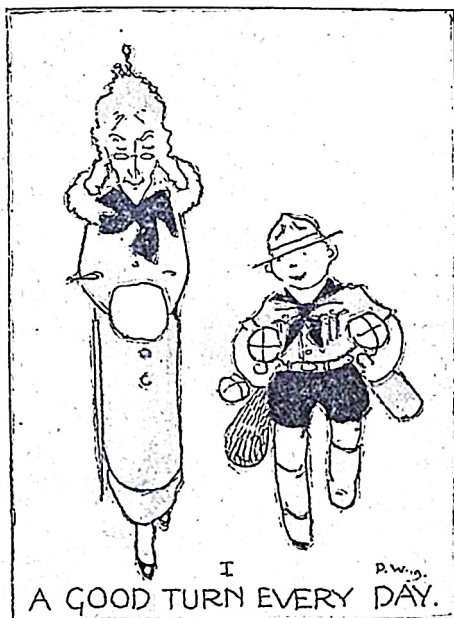
Mod Hoste og Hæshed
i Cartons á
35 Øre

SPJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

4. Aarg.

NOVEMBER 1919

Nr. 2

Abonnement

6 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 50 Øre.

Abonnement kan tegnes
saavel for et Kvartal
som halv- el. heelaarlig
paa ethvert Postkontor
saavel i Ind- som Udland.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redigeret af TORRY GREDSTED, Kaptajn, Box 75, Viborg.

Hoved-Ekspeditionens Adr.: Box 75, Viborg.

Ekspedition for Boghandlere:

Steen Hasselbalchs Forlag, Kobmagergade 263, Kobenhavn. - Telefon: Central 12240.

Annoncering

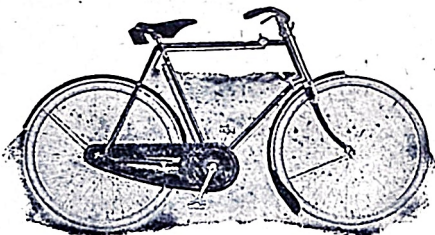
Pris pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side
50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/1
Spalte 34 Kr. For mindre
Annoncer 20 Øre pr. m/m.
Rabat for 12 Gange 10 %
Afdeling for Kobenhavn og Berne
Strandvej 110, Hellerup. Tlf.
Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Tlf. 4646, Aarhus.

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.	Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Dronningen af England.	— Kongen af Spanien.
— Kongen af Norge.	— Shahan af Persien.
— Dronningen af Norge.	— Sultanen af Marocco
— Kongen af Italien.	— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Enhver Spejder bør eje:

Spejderbogen. Ved C. Lembeke efter Sir Baden Powells Scoutings for boys. Rigt illustreret. Ny Udgave. — Pris: kartonneret 3 Kr. 25 Ø.

Terrainlege. Anvisning for Spejdere. Af C. Lembeke. Indhold: I. 14 Terrainlege („Overfaldet paa Diligencen“, „Smuglerjagt“, „Krybskytterne“, „Matabelekrigen“ etc.) - II. Terrainlegenes Udførelse („Sikring under Ophold paa Stedet“, „Sikring under Marsch“, „Efterretningsspejdere“, „Kampregler“) - III. Anlæg og Ledelse af Terrainlege (Øvelsens Idé. Sanitære Hensyn. Dækning af Forpagender. Dom og Kritik). — Pris: 1 Kr.

Standlejre og Vandreljre. Udarbejdet m. særligt Henblik paa Spejderkorpsets Troppe af C. Lembeke og H. Hartvig Møller. Indhold: Lejr-sport. - Standlejren. I. Indledning. II. Forhaandsberedelse. III. Lejrmateriel. IV. Forplejning. V. Kommando og Organisation. VI. Lejrens Etablering. VII. Forskell. Forhold i Lejren. VIII. Livet i Lejren. IX. Staaende Lejrbefaling. Program og Overslag for en 10 Dages Udrykning i Standlejr. - Vandreljren. I. Indledning. II. Deltagerne. III. Forberedelserne. IV. Udrustningen. V. En Rejsedag. VI. Lejren. VII. Furagering. — Pris: 1 Kr.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

Spejderkorpsets Munderingsdepot

Studiestræde 30 - København K.

Telefon 3186

Telefon 3186

Vindjakker for Damer, Herrer og Børn

28,00

Oilskinds-Regnfrakker

for

Damer fra 38,50

Herrer - 37,50

Børn - 17,00

Hammondbenklæder - amerikansk Khaki

Cheviot - Vindstof

Annoncer

til

Vor Ungdom

Afdeling for København og Øerne
samt Norge

sendes under Adresse:

VOR UNGDOMS

Announce-Afdeling

Strandvej 110 C. Hellerup

Kontortid: Kl. 12-1, Tlf. Hellerup 1313

Sorø Andelsfrugteri.

Specialitet:

MARMELADER.

Sorø Andelsfrugteri.

Elis Mellerup

Strandvej 159 - Telf. Helrup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff — Horwitz & Kattentid

A. M. Hirschprung & Spøner m. m.

Bredgade 33

Vesterbrogade 13

Kontant eller

25 à 30 Kr.

pr. Maaned.

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel.
FIOLSTRÆDE 33 (Hj. af Norrevold)

Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

Enhver rigtig Spejder

laver selv sin Suppe af

„THOR“ Kodekstrakt

Amerika er unægtelig noget af et Land. Man faar et svagt Begreb om det, naar man sejler ind i New-Yorks Havn, og man ser den Masse af Færger, der stuvende fulde af Jernbanevogne, Automobile og Mennesker piler fra den ene Side af Havnen til den anden, Indtrykket bliver forsterket, naar man kommer ind i denne mægtige Myretue, hvis Subways med Hvirvelvinds-Fart fejer En fra den ene Ende af Byen til den anden, og man bliver først rigtig paa det rene med det, naar man skal til at farte lidt rundt i Landet for at se paa Spejderlejr eller lignende — et Trip paa 2000 miles eller 500 danske Mil, det er ingen Ting, og det bringer en lige rundt til Lejrene i den allernærmeste Omegn, akkurat som vi andre kunde tænke os at se paa Lejre beliggende mellem Furesøen og Sundet.

Jeg er lige kommet tilbage fra saadan en Tur og efter at være kravlet op til 20. Sal i en af Byens Skyskrabere (Der er slet ikke saa mange af disse) og efter at have faaet smidt Frakken og hvad man ellers kan have paa af Klædningsstykker (her er 35° i Skyggen) griber jeg Pennen for at fortælle Jer lidt om det hele — lige fra den første Visit paa „Sukker-

Øen“, til jeg i Gaar saa General Pershing hilse paa 50000 Skoledrengene.

„Sugar Island“ er en lille Ø i St. Lawrencefloden, og her har Amerikas Kanoklub sin faste Lejrplads. Et aldeles vidunderligt Sted.

Det er ikke nogen Spejderlejr, men den er i flere Retninger mere spejdermæssig end de egentlige Spejderlejr, og det var netop, hvad jeg havde tænkt mig. Jeg vilde se nogle Voksne, der virkelig havde Begreb om at indrette deres Lejrliv. Jeg tør nok sige, at disse Kanofolk havde det.

Og de havde en Masse fornøjelige Konkurrencer, Kano-sejladser og Kappadlinger og hurry-scurry (løbe 100 m, svømme 100 m og padle 100 m), og en Dag saa jeg dem afholde noget, de kaldte en „Wilderness-cruising-contest“, hvor der rigtig blev Lejlighed til at udfolde al deres lejrsportsmæssige Færdighed.

1) Sammensætningen af et Lejrudstyr til et Kanotrip ind gennem Vildnisset (have med, hvad der er Brug for og hverken mere eller mindre).

2) Pakningen af Grejerne i en eller to Ransler (Grejerne anbragt praktisk, saa de er til at faa fat i, naar der er Brug for dem).

3) Ranslernes Anbringelse om Bord i Kanoen og Ombordstigningen i denne (De maa ikke falde ud, hvis Baaden kæntrer. Kanoen maa ikke skrabe mod Klipper og Sten, naar den sættes i Vandet).

4) Landing og Lejrslagning i Regnvej (lave Te og gaa til Køjs uden at blive mere vaad end højst nødvendigt).

5) Afbrydning af Lejr og Bæring over Land — 1 Fjerdingsvej — men det vilde føre alt for vidt at gaa nærmere ind paa alle de smaa Enheltheder, det var værd at lægge Mærke til paa dette Sted. Vi maa videre til det næste.

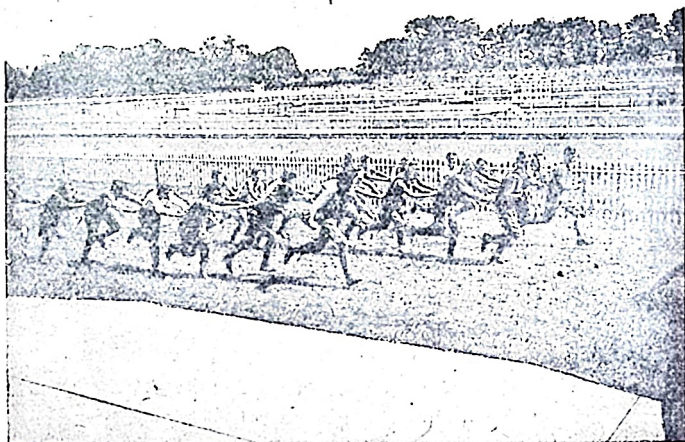
Jo, der var for Resten en Ting, jeg ikke kan lade være med at omtale. Der var en enestaaende god Tone i denne Lejr, og jeg bemærkede dette overfor Lejrens Kommandant „for“ sagde han — „det er Drengene selv, der holder over det“. Nu skal De blot høre — Lige vi var kommet herud, var der en ung Fyr, der ikke tidligere havde været med. Han søgte at dække over sin egen Ufuldkommenhed ved at bande, saa man formelig var ved at gaa bagover ved det. Det var nu hans Maade at vise, hvad han var for en Karl, og han troede aabenbart, at det imponerede. Det varede nøjagtig en Dag. Der var ingen, der sagde et Ord til ham, men om Aftenen, da Lejrbaalet var forbi, og man gik tilbage til Lejrene ad de mørke Stier, følte han sig pludselig grebet af 4 Par kraftige Arme. Man stak ham en Knebel i Munden og bar ham en lille Fjerdingsvej ind i Skoven. Her standsede man, bandt ham til et Træ og tog Knebelen ud igen. — „Værsgod“ sagde de 4 Kano-

folk, „Nu kan du jo bande lige saa galt, du vil, du har Natten for dig“. Og saa gik de. Og de hentede ham først den næste Morgen.

Som sagt, det var ingen Spejderlejr, men jeg saa Spejderlejr baade i Pittsburgh, Buffalo, Philadelphia og Bear Mountain; i Toronto saa jeg 2500 Spejdere paraderende for Prinsen af Wales, og i Gaar saa jeg 2000 af dem eskortere General Pershing gennem New-Yorks Gader, saa Spejdere, har jeg da faaet set.

De amerikanske Spejdere indretter deres Sommerlejr paa en nogen anden Maade end vi, og de har i det store og hele ikke nær saa megen Fornøjelse af det, som vi har. De slaar meget ofte deres Troppe i Stykker under Lejrlivet og laver store Lejre, hvor der er 2-300 Drengene fra alle mulige Troppe. De har næsten alle Negerkokke til at lave Maden for sig, de har store Telte med Feltsenge (og de paastaar, at de smaa, dem vi bruger, kun lader sig bruge, naar man rykker ud for at ligge ude en enkelt Nat), og saa ligner deres Lejre i alt for høj Grad Skoler, hvor de er travlt beskæftigede med at tage Duelighedstegn fra Morgen til Aften. Der er noget godt i dette, og det er værd at lægge Mærke til, hvor intensivt og maalbevidst de amerikanske Spejdere arbejder for at tage deres Prøver — de vil have disse Prøver, de vil erhverve sig disse Færdigheder, det er derfor, de er blevet Spejdere — men jeg holder nu alligevel paa, at man kan gøre dette hele Resten af Aaret og saa se at faa noget mere ud af sit Sommerlejrliv.

Naturligvis er der Undtagelser. Der er Troppe, der gaar ud i deres egne Lejre ligesom vore Troppe,

Stangeløb i Lejren.

og der er ogsaa nogle, der indretter sig lige saa vildnisagtigt og sportsmæssigt som de Kano- og Skovmænd, vi andre har taget Eksempel efter — og det er absolut dem, der har fat i den rigtige Ende.

Men saadan er det. Naar man ser Spejdere under aaben Himmelstrog eller blot paa et nyt Sted, vil der altid være noget, der er værd at lære af dem, og noget man ikke skal tage op. Det kan ikke være godt alt, hvad man ser, og en Gang imellem kan man jo ogsaa glæde sig over selv at have noget, som man synes er bedre end de andres. Hvad det gælder om, er blot ikke kritikløst at lade sig henrykke af det, man ser andre foretage sig, og her er det unægtelig en god Hjælp, naar man som vi er plumpet lige ud i det og har søgt at gøre vore egne Erfaringer.

Blandt de gode Ting, der er at se herovre, er der en hel Masse fornøjelige Lejrlege og Boldspil egnede til Lejrbrug, nogle vi andre ikke kender noget til.

Der er Raabene — der virker opildnende og samlende (Vi har endnu ikke faaet rigtig fat i disse, men vi skal nok faa det).

Der er Sangen — et Omraade, hvor vi ogsaa maa se at komme noget bedre med (det er en ren Fornøjelse at høre, hvor de amerikanske Spejdere synger).

Og der er dette glimrende Humør, som præger de amerikanske Drengene og deres hele Maade at tage Tingene paa — og deres fornøjelige Sans for en god Spøg.

I en af Lejrene var der samlede nogle yngre Førere, der en Aften raabte paa „frivillige til en Snipejagt“. De fik en 10-13 Drengene med sig og væbnede med store Sække forsvandt Jagtselskabet i Skoven. Her blev Spejderne fordelt til deres Poster. Hver af dem fik sit store Træ, som han skulde staa ved, og det blev indgaende forklaret ham, hvorledes Jagten foregik. „Der var nogle Stykker, der vilde gaa ud og jage Snipefuglene op — (disse Fugle var paa

Størrelse med velvoksne Kalkuner), og det eneste Posten havde at gøre var nu at forholde sig musestille og holde Sækken godt aaben, saa Fuglen kunde løbe ind i den — og saa naturligvis klemme ordentlig til foroven, naar den var der“.

Den næste Dag, da vi sad ved Morgenkaffen vendte den sidste af de natlige Jægere tilbage til Lejren. Han havde trolig siddet paa sin Post hele Natten — naturligvis blev han modtaget med stormende Ovationer.

I Pittsburglejren var der 150 Dreng ad Gangen. De var der 14 Dage og blev saa afløst af et nyt Hold, saaledes at Lejren i Sommerens Løb havde huset ialt 800 Spejdere. Denne Lejr laa i en Dal en Mil fra Byen. Dalen var en gammel Indianerboplads, og Lejrbaalet tændtes om Aftenen paa det Sted, hvor Indianerne i sin Tid havde deres Raadslagninger (Det laa aldeles glimrende skjult lidt oppe ad Skraaningen, og der var af Træstammer lavet Sæder op ad denne, saa der kunde sidde i det mindste et Par Hundrede Spejdere, uden man havde fjerneste Anelse om det, naar man passerede forbi i Dalen lige nedenfor). Men det var ogsaa det gode, der var at sige om Lejrpladsen. Der var stegende hedt i denne Gryde og grundigt snavsét, og Spejderne havde ved at dæmme op for en Bæk lavet sig en Svømmedam med noget ækelt, læret Vand, som vi andre end ikke vilde have drømt om at springe paa Hovedet ud i. Saa havde de ganske vist et Styrtebadeapparat lige ved Siden af, saa de kunde vaske Snavset af, naar de var færdige med Dukkerten.

Det var fælt og alligevel — man kunde ikke andet end beundre

disse Anstrængelser. Sagen var jo den uhyre reelle, at disse Dreng vilde lære at svømme og bjerge og hvad der ellers hører med til at tage en 1. Klasses Prøve, og naar de ikke kunde komme til Vandet (det laa temmelig langt borte), saa maatte Vandet komme til dem, og saa fik de taget det, som det var.

I det hele taget den Overtro, der findes hjemme med Hensyn til Amerika og de glimrende Muligheder der her findes for Lejrlivet, er der ikke meget Basis for. Naar jeg skal sige min Mening om Tingene, har vi langt bedre Muligheder i Danmark, langt mere ideale Forhold at arbejde under, end der gennemgaaende er for Spejdere i dette Land — og man tager her til Takke med langt ringere Lejrpladser, end vi nogensinde vilde bryde os om — ja, man gaar saa vidt for overhovedet at kunne komme i Lejr, at det først rigtigt gaar op for En, hvor glimrende og sund en Sport Lejrlivet anses for at være i dette Land.

Spejderne i Buffalo havde en

pæn Lejrplads ved en Sø, men de var heller ikke bange for at tage noget længere bort fra deres By. Lejrpladsen laa 12 Mil borte fra denne, og saa var den endda lige ved at ligge midt i en Landsby, saa Vildniset var der heller ikke her meget af. Buffalo havde 250 Spejdere i deres Lejr, og ogsaa disse skiftede hver 14 Dag og for at gøre en lille Sammenligning, der vil interessere Københavns Divisionen; Buffalo er en By paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Indb. Den har 110 Troppe og 3000 Spejdere.

Philadelphia var den næste By paa Programmet, og mens vi er ved Tallene, kan jeg lige saa godt fortælle, at den havde 260 Troppe med 8000 Spejdere i. Hvor mange Folk, der boer i Byen, ved I naturligvis fra Jeres Geografi.

Her var Spejderne ualmindelig vel farne. Redaktøren af et af Byens største Blade havde foræret dem en Ø beliggende midt i Delawarefloden, en hel Ø paa 50 acres. De kaldte den „Skatteøen“ (efter Kaptajn Flindts Arv), og her var de saa fornuftige at lade være med

Sospejdere boder paa deres Telle.

at splitte deres Troppe ad. De kom til Øen 12-15 ad Gangen og havde hver deres private Lejrplads et eller andet Sted ved Floden. De havde Masser af Kanoer og Baade og ude i Floden en Tømmerflaade med Udspringstaarn, en Rutschebane, der fra Toppen af Taarnet sendte dem lige ned i Floden. Paa Øens nördlige Del laa deres Friluftskirke og paa den sydlige deres Teater og Lejrbaalsplads, den sidste udstyret med Totempæle af samme Slags som dem 2. Vesterbro havde med sig i Lejren i Sommer.

Smaa Forestillinger paa en Friluftsscene er noget, der morer Amerikanerne meget, og de er vældig flinke til at sætte noget op i den Retning og til at optræde, de formaar endog at improvisere særdeles godt, især naar det drejer sig om at sige Vittigheder og give komiske Roller, og de har et udmærket Tag paa at klæde sig ud med de ganske smaa Midler, man raader over i en Lejr.

Fra Phila. — nej fra Pittsburg var det, vi gjorde den Afstikker til Toronto for ogsaa at faa set de canadiske Spejdere. De har den samme Uniform som vi, ligger i Lejr paa samme Maade som vi og ligner os i det hele taget mere end Amerikanerne.

I Toronto var der en mægtig stor Udstilling — en af de største, der overhovedet findes i Verden, og her saa jeg de canadiske Spejdere i travl Virksomhed med at forrette Ordonnanstjeneste og gøre Nytte paa anden Vis. Der var bl. a. en mægtig Tribune, hvor der kunde sidde 16000 Mennesker. Den var hver Aften stuvende fuld, og selvselvfølgelig var der noget at gøre med at hjælpe alle disse Folk med

at finde deres Pladser. Dette blev besørget af 50 Spejdere, og det gik saa let, at man overhovedet ikke tænkte paa, at der var nogen Vanskelighed ved det. Foran Tribunen var der en mægtig Scene hvor 1500 agerende gav en straalende Fremstilling af General Allenbys Indtog i Jerusalem, man saa de canadiske Garde-Drøner ride Kvadrille, og naar dette var forbi, marcherede 20 forskellige Militærmusikkorps ind, eskorterede hver af sin Fakkelparade. Der var mellem disse et aldeles fortrinligt Hornsignalkorkester — 1 Stortromme, 10 Smaatrommer og 30 Signalthorn, og I kan tro de kunde blæse (nogle af deres Marcher skal jeg se at faa med mig hjem til Jer). Og Fakkelparaderne var det igen Spejderne, der var Mænd for.

Spejderne skulde have haft deres egen Parade for Prinsen af Wales, men i sidste Øjeblik blev den udsat og slaaet sammen med en stor Parade, hvor 10,000 Veteraner paraderede for Prinsen. Der var 2500 Spejdere til Stede ved denne Lejlighed, nogle af dem havde gaaet 90 miles i Vandreløjr for at komme til Paraden, andre Troppe var taget 250 miles med Banen, men naturligvis druknede Spejderne ganske i den store Veteranhær og havde de ikke haft deres Stave (de bruger dem for Resten kun til Paradebrug, — og det synes jeg er for lidt at have en Stav for) havde de ikke været i Stand til at sætte Hattene (tænk! hvis de nu heller ingen Hatte havde haft) paa Staven i det afgørende Øjeblik, var der saamænd ikke en Kat, der havde lagt Mærke til, at de var der.

Den sidste Lejr, jeg saa, var Bear Mountain Lejren — New York Spejdernes Lejr. Der er 12,000

Spejdere i New York — kun 12,000. Amerikanerne er selv beskæmmede ved denne Kendsgerning, men det er deres Hensigt at gøre noget for at ændre Forholdet, og saa kan man være ganske rolig for, at det vil blive anderledes.

Men i Bear Mountain har de altsaa deres Lejrplads. Bear Mountain er en pragtfuld Bjærgpark, der ligger et Par Timer fra New York — lidt vildere end Dyrehaven, og da Parken er stor, lidt mere ugenert. Her har de faaet overladt ikke mindre end 3 Bjergsøer, der er noget af det mest idylliske, man kan tænke sig, og ved Bredden af disse Søer har de indrettet 10 Lejre, der hver kan tage 2-300 Spejdere ad Gangen, og i hver enkelt af Lejrene er der Pavillon med Spisestue, Pejs og Køkken i Stuen og Opholdsrum for daarlige Vejr paa 1. Sal, det er lige ved at være for meget af det gode.

Det faar foreløbig være nok med dette. Tiden løber, og der er meget, jeg endnu skal have set. Lad mig blot fortælle Jer, at jeg i Gaar saa General Pershing blive hyldet af 50,000 Dreng og Piger fra Skoler i New York.

De var troppet op i en af New Yorks Fælledeparker, de fyldte et ganske antageligt Stykke af den, og hvor de stod, var der et bølgende Hav af Tusinder og atter Tusinder af smaa amerikanske Flag.

Amerikas store Feltherre kom kørende i en Automobil eskorteret af 2000 Spejdere. Et Musikkorps forrest, saa 100 Spejdere paa hver Side af den flagsmykkede car og saa 2000 med 10 Mand i Flanken i dyb Formation lige efter Vognen. I denne Slagorden marcherede vi lige ind mellem Skoleungdommen,

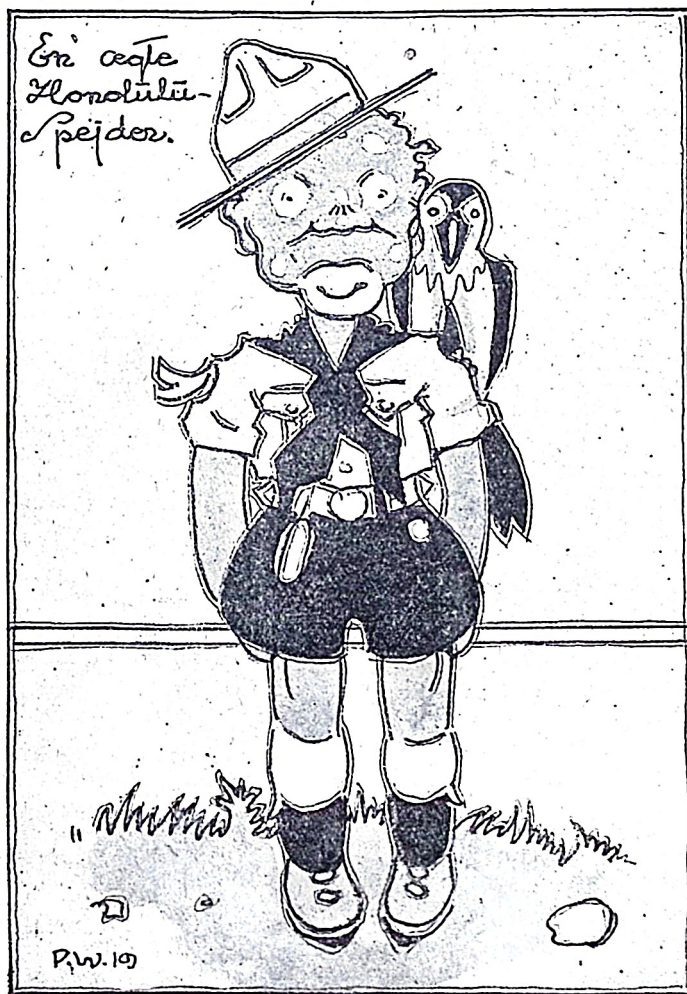
der jublende hyldede deres Nationalhelt.

Generalen stod op paa en Tribune og holdt en lille Tale til dem. Det var naturligvis de færreste, der kunde høre, hvad han sagde, men det var ogsaa ligemeget. Deres Helt havde talt til dem, han var midt imellem dem, de saa ham og de nærmeststaaende havde endog

klappet ham paa Skuldrene. Hurra- raab og Sang bølgede op imod ham i en Uendelighed.

Det var en stor Dag for New Yorks Ungdom og for dens Spejdere.

Plumbike

Den gule Cykle.

En Fortælling om, hvor lidt man kan klare sig med — og til hvilken Nytte Signaler og Jagttagelse kan være.

Vibe Nr. 2 undersøgte kritisk min nye Cykle.

„Morderlig fornem Skærveknuser, du der har faaet“, mumlede han naadigt nedladende, „men hvorfor har du valgt den vidunderlige Farve?“

„Jo, ser du, det er en ny Opfindelse, det er umuligt at se paa den om den er støvet eller ej,“ forklarede han.

„Ho, ho; men jeg synes nu alligevel, at den kommer til at se alt for galde-syg ud med den Farve, den — ha, ha, — ja undskyld at jeg ler — den — den ligner jo slaaende gamle Poffs gule Cykle.“

„Det kan jeg aldeles ikke se noget morsomt i“, svarede jeg stødt.

Jeg kan forsikre dig, at jeg slet ikke ønsker at insinuere nogetsomhelst; udbrød min Hr. Kritiker, „men har du Lyst til at høre Historien, saa skal du faa den, siden du har været saa gavmild mod vores Kagekasse.“

Nr. 2 tog en Slurk af sin Te og begyndte.

Poff var den mest forstokkede bliv-ved-til-jeg-har-naaet-mit-Maal Fyr“ jeg nogensinde har kendt.

Det var ligegyldigt, hvad enten det drejede sig om et Legetøjspuslespil, et kassabelt Urværk eller et vanskeligt Spor, altid opførte gamle Poff sig paa samme Maade som en Hundehvalp, der leger med et Kodben.

Havde han engang sat sig noget i Hovedet, saa kunde man ogsaa være overbevist om, at han nok skulde faa det i Orden.

Stakkels Fyr, han havde morderlig daarlig Raad; men han kunde klare sig uden det, hans første Udrustning erindrer jeg tydeligt, den var omtrent hjemmelavet hver Stump, lige fra en Konserverdaase, der var lavet om til Kogekar, til en Bluse, som var farvet i Kaffe-grums; men saa vilde han ogsaa have en Cykle, det var nemlig dengang, vi var ved at lave en Cyklepatrøille.

Vi andre forholdt os afventende.

Jeg tror nok, at jeg var den første, der fik noget at se af hele Foretagendet, for en Dag mødte jeg Poff lige udenfor Belpers Smedie med en Hjulbør fuld af noget, der kunde se ud til at være gammelt Jernskrammel.

„Er du ved at lave en Automobil eller en Dampmaskine?“ spurgte jeg overrasket.

„Egentlig ikke. Ser du dette her er bare de forskellige Dele til en Cykle,“ forklarede Poff og nikkede meget værdigt ned mod sin Jernskrammelbutik, „der er et rigtigt godt Stel og et Par taalelige Hjul, foruden et Par andre Smaating. Det er aldeles overraskende, hvormedet virkelig ordentligt Materiale, de smækker i Brokkassen i saadan en Smedie, jeg fik Lov til at rode det hele igennem og tage, hvad jeg havde Brug for, saa hele Redeligheden har jeg faaet for ingenting“.

Nu har jeg aldrig haft rigtig Mod til at grine af gamle Poff, han var nemlig altid saa forbistret hurtig i Vendingen, men den Marskandiserbutik forbløffede mig nu alligevel.

Fjorten Dage efter kom Poff masende ned mod mig paa en glimrende, knalvende gul Cykle.

Det var hele Jernbutikken i en vidunderlig Restaurering, og naar man saa bort fra et Par gamle sammenflikkede Dæk og en Sadel med knækkede Fjedere, saa saa det hele virkelig nydeligt ud.

„Den der er spilleme god, Poff,“ kunde jeg ikke lade være med at sige, „men hvor har du faaet fat paa den nederdrægtige, gule Farve?“

Poff gned sin Næse og paatog sig et meget beklagende Udseende.

„Ja, det er nærmest en Fejltagelse fra min Side, jeg forsøgte at blande en halv Snes Farver sammen for at faa en Khakifarve ud af det hele — men det der forbistrede Skær odelægger det altsammen, men jeg kan altid anstille et nyt Forsøg senere. Farven her er ferresten ikke tør endnu, men jeg kunde ikke vente, og saa prøvede jeg den med det samme“.

Saa lo han.

„Der er da i alle Tilfælde en Fordel ved den Farve, der er vist ingen, som kunde finde paa at stjæle den Cykle.“

Nu skulde det grinagtigt nok hverken

gaa værre eller bedre end at Cyklen blev stjaalet samme Dag.

Medens vi stod og talte sammen kom Tropsføreren hen til os.

„Halloj, Poff, til Lykke med den nye Cykle; jeg har morderlig Brug for dig lige i Øjeblikket. Her har du et Brev til Oberst Rider, kan du ikke stikke ud med det?“

„Selvfølgelig,“ udbrød Poff saa henrykt som en Hundehvalp, der bliver klappet, „det bliver en glimrende Provatur ud til Mosen.“

Naa, han tog af Sted og havde øjensynligt helt glemt, at Malingen paa Cyklen endnu ikke var tør.

Jeg selv skulde have noget Arbejde færdigt; men jeg havde lovet Paff, at jeg skulde cykle ham i Mode senere „for at samle Stumperne op“.

Det lod imidlertid til, at Poff maa være naaet ud til Oberstens Hus uden særligt Uheld, han lod sin Cykle staa ved Hækken udenfor og gik ind i Huset, der viste sig at være fuldstændigt tomt.

Han gik saa rundt til Bagsiden og opdagede, at Obersten havde Haveselskab, og der fandt han hele Selskabet Tjenestefolkene indbefattet, og de holdt allesammen en morderlig Fest.

Da han havde ventet omkring ti Minutter, lykkedes det ham at faa Brevet afleveret til Obersten, der inviterede ham paa Te, medens han selv gik ind for at skrive Svaret.

Og saa begyndte Løjerne, som Poff selv sagde bagefter.

Obersten kom flintrende arrig farende ud af Biblioteket, hans Fyldepen, en Guldæske og en værdifuld Bordklokke foruden nogle mindre Ting var forsvundet.

Det viste sig, at en eller anden var stukket ind og havde tomt hele Butikken, det havde han haft meget let ved, for Værelset laa ud til Vejen og havde store, franske Vinduer, som man selvfølgelig havde glemt at lukke.

Saa har en Landstryger benyttet sig af Lejligheden, mente Poff, der forsigtigt snusede rundt efter et eller andet Holdpunkt, medens Obersten rasede, og Tjenestefolkene for rundt som forskræmte Høns.

Et rigtig pænt Spor førte fra Vinduet gennem Hækken og ud paa Landevejen.

Poff fulgte det og — til hans store Mishag — opdagede han, at hans vidunderlige Cykle ogsaa var borte.

Samtidig ankom jeg til Skuepladsen; jeg havde fuldført mit Arbejde hjemme hurtigere, end jeg havde ventet.

Stakkels Poff stirrede skummelt i Retning af den uvejsomme Barrowby Mose, Sporet fortalte nemlig tydeligt at Cyklen maatte være forsvundet ind over Mosen.

Han satte mig kort og klart ind i Øjeblikkets Situation og forsvandt derpaa ind hos Obersten.

Han vendte ærgerlig tilbage.

„Der er for varmt derinde i Øjeblikket, Obersten er flintrende, hans Telefon er ødelagt, og Bilen vil ikke starte, og saa vil han slet ikke tage mod et eneste fornuftigt Ord, man skulde næsten tro, at han har sat sig i Hovedet, at det er min Skyld det hele. Har engang, min Dreng, vi to maa tage os af denne Sag, jeg kender en af Gartnerne her, han vil laane mig sin Cykle, men vi skal vist helst skynde os.“

Nu er Barrowby Mose i Virkeligheden et fortrinligt Skjulested, den største Grønskolling af en Rekrut kunde gemme sig der uden større Risiko for at blive fundet den første Ugestid.

Jeg tænkte mig imidlertid Muligheden af, at Poffs gule Cykle maatte være et glimrende Eftersøgningsemne, og det viste sig ogsaa at være ganske rigtigt, for da vi havde fulgt de lappede Dæks Spor et Par km, løb vi paa hele Uhyret, hvis Forhjul var exet og Guderne maa vide, hvordan det var Styret saa ud, hele Redeligheden laa nede i en Groft lige opad en Vandpyt.

Jeg kommer forresten til at tænke paa, at Bremsen vistnok endnu ikke var skruet fast,“ sagde Poff reflekterende „den viser sig jo nu at være en glimrende Menneskefælde, og nu skal vi bare til at lede efter en forulykket Cykeltv.“

Det var ligefrem pragtfuld at se Poff optræde som Sporhund. Den Kendsgerning med hans Cykle syntes ikke at være noget, der kom ham ved.

Meget omhyggeligt undersøgte han det Sted, hvor Tyven havde lavet en lille privat Lufttur, derefter tilbragte han et Par Minutter ved Vandpytten, og her opdagede vi et Par Bloddraaber

og nogle Fodafttryk, og endelig havde han en omhyggelig Konference eller maaske snarere Konfrontering med sin stakkels forulykkede Cykle.

Endelig talte han.

„Vi kommer til at lede efter en Mand, som gaar med Bomuldsbukser, der er smurt til med gul Maling,“ sagde han muntert og pegede paa nogle Steder paa Cyklen, der havde været i for nær Berøring med Toj, „han maa ogsaa have slaaet sig temmelig godt i Ansigtet, for han har ligget paa Knæ her ved Pytten.“

„Det kan jo ogsaa have været hans Hænder,“ sagde jeg.“

„Nej,“ svarede Poff, han har lænet sig ud over Pytten for at spejle sig i den, saa han kunde se, hvor stor Skaden var.“

„Hvorfra ved du, at han kun har lænet sig ud over den?“

Jo, ser du, da han lagde sig ned, har han lagt sin ene Haand paa den Sten der, du kan se, at den har flyttet sig under Vægten, for noget af den snævsede Side, der har ligget mod Jorden er kommet op.“

„Ellers intet,“ mumlede jeg svagt.

„Nej ikke mere,“ sagde Poff muntert, „naar vi lige undtager et vidunderaftryk paa Cyklens Tværstang; men lad os skynde os, Manden kan højst have en halv Times Forspring.“

Et umiskendeligt Spor førte videre ind i Mosen, vi fulgte det tavs og efter at være gaaet i en stor Halvcirkel, naaede vi til sidst en lav, tjørnebevokset Høj. „Her maa han have skjult sig“, hviskede Poff og standsede.

Det lod overordentlig sandsynligt, under vore Øvelser havde vi opdaget det, for naar man kravler ind under Grenene ind midt i Hækken, er man fuldstændig skjult.

Men i dette Tilfælde bojede Sporet udenom Højen og fortsatte, vi fulgte det hele Højen rundt, indtil vi paa den anden Side mødte det gamle Spor, der standsede det, og skont vi gik rundt i en Cirkel var det os umuligt at finde noget nyt.

„Saa maa han have fulgt sit eget Spor en Gang til og er alligevel paa Højen,“ mente Poff.

Vi vendte om og saa os tilbage, og da jeg gjorde det, gled mine Øjne til-

fældigt henover den Stump af Landevejen, der var synlig mellem Bakkerne.

„Se der har vi en ny Cyklist,“ raabte jeg, „han har morderlig travlt med at komme til Moorby.“

Pludselig greb en næsten uhyggelig Anelse mig, og samtidig faldt Poffs Underkæbe saa at sige ned paa Brystet — uden et Ord for vi tilbage til Landevejen.

Ak! vore værste Forventninger viste sig at være den rene og skære Virkelighed.

Sikke et Par Idioter, der stod der midt paa Vejen, hvor Troppen dog vilde lave Grin med os, naar vi kom hjem, og den Halloj vi vilde faa, fordi vi havde taget Sagen i egen Haand i Stedet for at sætte os i Forbindelse med Politiet enten i Harrowby eller i Moorby.

Det Asen havde selvfølgelig set os komme, saa var han gaaet omkring Højen med os to Mureldyr lige i Hælene, og saa var han spadseret lige hen til Cyklerne.

„Men,“ stønnede jeg modløst, „hva' nu?“

Det kunde Poff ikke svare paa, det var min Cykle, der var forsvundet, medens Poffs laante Dyr havde faaet sin Slange grundigt behandlet med en Kniv; vi var næsten to Mil hjemmefra, og der var halvanden til Moorby.

Det eneste Haab vi havde var, at Obersten i Mellemtiden havde faaet sin fordømte Bil til at starte; men det maa alligevel have været en ren Fornøjelse at se os to i dette Øjeblik.

I det samme lod et svagt Kæ-kæ-kæ-kæk hen mellem Bakkerne til venstre for Moorby Mose.

„Patrouilleraab,“ mumlede jeg, „Ørn eller Høg? Aah det maa være Moorby Ørnene Poff!“ udbrød jeg, „maaske de kan hjælpe os.“

Vi hang begge i: „Vui-i-i-v!“

Et svagt Svar, saa styrtede vi hen mod Stedet en fem Hundrede Meter fra os. Da vi kom op paa Toppen af en Bakke, stødte vi paa et Par Moorby Spejdere, der var ved at signalere.

„Halloj, Harrowby, er I løbet vild?“ raabte en af dem, „Bob opdagede jer i sin Kikkert.“

Vi svarede ikke, vore Øjne var stift hæftede paa Signalfagene.

„Hvad bestiller I,“ pustede jeg.

„Øver os i Relaisnalering lige herfra og tværs over Mosen til Moorby med tre Mellemposter“, lod Svaret.

„Reddet!“ hylede Poff ligefrem hysterisk.

„Vi har ham!“ hylede jeg endnu vildere, medens Poff signalerede:

„Stop Tyven fra Oberst Riders Hus — paa stjaalet Cykle — forslaaet Ansigt — bærer Bomuldsbukser med gule Malerpletter.“

Poff,

Harrowbyspejder.“

Fra vor Signalpost og ind til Byen var der i lige Luftlinie knap tre Fjerdingvej over den Vej Relaisposterne var udsat, medens Landevejen maatte gaa i en stor Bue udenom Mosen, saa Moorbypolitiet vilde have mere end Tid nok til at handle efter vores Besked.

Nu arbejdede Relaisposten igen og meddelte os, at Meldingen var gaaet igennem, vi spadserede derfor lige mod Moorby ad en Genvej over Mosen, som de to Spejdere viste os.

Vi mødte en Betjent og Moorbytroppes føreren, da vi ankom til Byen en Times tid senere.

„Vi har faaet fat paa Manden,“ fortalte Betjenten, „men han var til Fods. Jeg arresterede ham imidlertid alligevel, da han havde et stort Bind om Hovedet og gule Malerpletter paa Bukserne.“

„Gode, gamle, gule Dyr,“ mumlede Poff næsten rørt.

„Men han havde ingen Værdisager paa sig,“ sagde Betjenten, „og han hævdede haardnakket, at han overhovedet ikke kunde cykle; imidlertid vil du vel nok være i Stand til at genkende ham. Hvornaar saa du ham sidst?“

„Har aldrig set den Mand, Hr.,“ svarede Poff.

„Hvem beskrev ham da for dig?“

„Jeg har aldrig faaet nogen Beskrivelse af ham fra nogen.“

I Guder, hvor den Panser gloede, da Poff kom med den Oplysning — og han blev endnu mere desorienteret, da Poff kom med en nærmere Forklaring.

Tyven selv prøvede paa at slippe udenom det hele, men Fingeraftrykkene paa Poffs Cykle var gode nok, dem kunde han ikke komme udenom. Han viste sig forresten at være velkendt og var desuden efterlyst af en anden Jurisdiktion.

Derude fra — Oplevelser udover det dagligdags.

Blandt mexikanske Røvere.

(Sluttet)

"Generalen" havde givet Ordre til alle sine „Soldater“, at de skulde møde samme Nat for at overfalde, et Jernbanetog næste Morgen. De var alle meget uvillige til at rykke ud, Angrebet skulde foregaa paa en Tirsdag, og for Indianerne er Tirsdag en daarlig Dag.

Om Eftermiddagen blæste det op fra Nord, store, graa Skyer pressedes ned i Bjergklofterne og indhyllede alt i Taage. Efterhaanden som det blæste stærkere, kom Skyerne jagende i store Flager ned gennem Kloften, ned mod Dalen. Ved Mørkets Frembrud begyndte det at regne, det var en ideel Nat for et Overfald.

Kl. 8^{1/2} kom mine Indianere for at tage Afsked med mig, de var bevæbnede til Tænderne og havde alle smaa, kraftige Heste. Jeg maatte trykke hver enkelt i Haanden, for de drog af Sted ud i Mørket og Regnen. Kun et Par gamle og min Livvagt blev tilbage for at beskytte mig.

Jeg havde vel sovet en Times Tid, da jeg blev vækket ved et Skud. Det tog mig ikke mange Sekunder at komme ud af Sengen og faa fat i min Revolver. Hvad Pokker var der nu paa Færde. Jeg stillede mig op bag Døren, paa den modsatte Side af min Seng — parat.

Min Livvagt var allerede paa Benene „Quien vive“ (hvem der) raabte de ude i Mørket. Jeg hørte Stene rasle under Hestehove oppe paa Bjergstien, og et Raab jeg ikke forstod. Saa kom mine Vogtere ind og fortalte mig at det var Querudo og hans Mænd, der var sent paa Færde, paa Vej til Møde-

stedet. Der var altsaa ingen Fare denne Gang. Saa tændte jeg Lys og ventede.

Lidt efter standsede Hestene udenfor, og Querudo viste sig i Døren. Vandet drev af hans store Hat og hans Zarape, og da han slog denne til Side fik jeg et Glimt af flere Rækker af Patronbælter og hans store Revolver. Med et bredt Grin spurgte han, om jeg havde Tequila, en mexikansk Brændevin. Jo da, de fik hver $\frac{1}{2}$ Vandglas Tequila, og et Øjeblik efter var de atter til Hest og paa Vej videre opefter. I nogle Minutter hørte jeg Hestenes Hove knase mellem Bjergstiens Stene, saa atter et Skud, og de var borte.

Næste Morgen lod jeg de tilbageblevne Indianere holde fri. Taagen laa tæt, men det regnede ikke. Med min Mozo som Fører red jeg op i Skovene. Ved 8-Tiden hørte vi en Explosion og Geværssalver, det passede, paa den Tid plejede Toget fra Mexico City at passere mellem Posterne Boca del Monte og Alta Luz. Saa var Angrebet altsaa i Gang. Kl. 10 lettede Taagen, og Citlaltepeli stak sin hvide Spids op over de mørkegrønne Fyrreskove.

Jeg skod to Raadry den Dag, og Huitztli (saaledes hed min Mozo, det betyder Torn paa Indiansk) og jeg rensede dem ud paa Stedet, og læssede dem paa min Hest. Ved 4-Tiden var vi atter i Lejren.

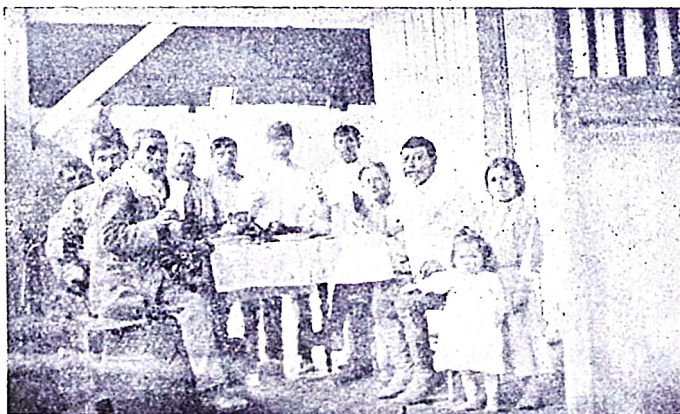
Noget senere kom en Indianer ned fra en af Hytterne og spurgte mig om jeg kunde kurere Saar. Den første

saarede var kommen tilbage fra Mogenens Kamp. I en Fart fik jeg Jod og Bandager gravet op af min Bagage, og travede op til Hytten. Den saarede havde et Skud gennem venstre Arm. Kuglen var gaaet gennem Kodet uden at berøre Benet. Jeg vadskede Saarene ud med Jod og lagde en Forbinding paa. Stort andet var der ikke at gøre.

Næppe var jeg færdig med ham, før de kom slæbende med en til paa et Muldyr. Han saa værre ud. Kuglen havde strejft venstre Skulder og var landet i et Ribben, der sad det nok saa nydeligt. Han havde været 5 Timer under Vejs og holdt en beskidd Klud presset ind i Saaret for at standse Blodet. Jeg fik Kluden bort og badede Saaret med Jod og Kokain. Ved Hjælp af en Jagtkniv og en Neglesaks fik jeg Kuglen og nogle Bensplinter ud, saa en Tot Vat dyppet i Jod paa Saaret, Bandage om, 2 Aspirinpulvere og en Cigaret, og Manden var lykkelig.

Jeg antager, at en Læge vil ryste paa Hovedet af den Operation, men det gik godt, og mit Ry som Kirurg er rodfæstet oppe i Bjergene ved Orizaba.

I Lobet af Aftenen kom „Soldaterne“ hjem, 2 til 3 ad Gangen. De var meget mismodige, Angrebet var delvis mislykkedes. Jernbanelinien havde de faaet afbrudt, og de havde bemægtiget sig 24 Rifler og en Del Ammunition, men Toget havde hovedsagelig bestaaet af tomme Tankvogne, saa et stort Bytte havde de ikke faaet.

Middag med Rebellerne.

To af deres var døde og 5 saarede, det var den rene Elendighed, og Tirsdag var en rigtig skidt Dag at slaas paa. Længe efter at jeg var tørbet ind, kunde jeg høre dem drøfte Dagens Begivenheder udenfor ved Baalet.

Da jeg vaagnede næste Morgen, var alle Mand paa Benene, der var kommen Bud at „Generalen“ vilde komme for at se paa mig. Der blev altsaa heller intet Arbejde, den Dag, og jeg benyttede derfor Formiddagen til at øve mig lidt i Revolverskydning.

Kl. lidt over 11 kom hans Stormægtighed med et Følge paa — jeg talte dem efterhaanden, som de kom ud af Skoven een for een, af den smalle Sti — 16 Mand, alle svært bevæbnede og paa fortrinlige Heste. Jeg skal ærligt indrømme det, mit Hjerte havde vældig travlt med at skifte Plads mellem mine Bukser og min Hals.

Men, „all right“ sagde Greven“ han talte Fransk — der var ikke andet at gøre end at se modig ud.

Jeg modtog Herrerne fuldt bevæbnet foran mit „Slot“.

Generalen var en lille kuglerund, smilende Tyksak i Drejlstrøje, Hjorteskindsbukser, svære Snorestøvler og en gammel Panama.

Han forestillede mig for sit Følge. General A, malerisk, i stor bredskygget Sombrero, og mange Patronbælter, General B, en lille skægget Herre i blommemarvet Sportsdress, og et hvidt Silkelommetørklæde bundet om Halsen Coronel C og min Ven Coronel Querudo, to udsøgte Banditter at se paa, samt et Par Løjtnanter. Da de var steget af Hestene, var det bare Buk og Skrab og Haandtryk i fulde fem Minutter.

Staben trak sig saa tilbage og lod Overgeneralen og mig alene, og jeg kom i Forhør.

Var jeg Rebel eller regeringsvenlig — Jeg var Neutral, ligeglad, og paa Arbejde — Om jeg havde mange Penge med mig — Tak — jeg nævnte den nojagtige Sum og forklarede, at det var til at betale de af hans Folk, der arbejdede for mig med — hvor, jeg kom fra — Danmark — saa min-sanden om han ikke kunde sige Copenhagen og Slesvig — hvad jeg synes om Mexiko — jeg begyndte en Lovsang der varede 10 Minutter.

Rebeller — fra højre Forf., 2—4 Generaler, 5 Soldat, 6—7 Oberster, 8—9 Løjtnanter. — Nr. 7 er Querudo.

Det var pænt af mig at have behandlet hans saarede Soldater — Smaating — tal ikke om det.

Nu skulde vi have Mad, derefter skulde der skydes „al blanco“ — Tak — blanco betyder hvid, og jeg er blond — Svup sagde Hjertet og rog op i Halsen, men det rog straks ned paa Plads igen — blanco betyder ogsaa Skydeskive, og han vilde se om jeg kunde skyde. — Om jeg havde noget Tequila — jeg fik hurtigst en Flaske frem, og vi fik os et Par Snapse. Vi blev afbrudt i dette Arbejde af mine Indianere, der kom med Maden. Tortillas, brune Bonner og Kalkun i Mole. Mole er en ualmindelig krads, mexikansk Sovs, og Mexicanerne fortæller den med stor Fornøjelse under mange Klager og megen Stønnen.

Paa mig virkede det nærmest som at faa en gloende Jernstang stukket ned i Halsen. Af Drikkelse havde vi Pulque, Saften af den mexikanske Agave og Tequila. Staben blev tilkaldt, og vi begyndte at æde — spise kunde det ikke kaldes.

Jeg begyndte efterhaanden at føle mig mere rolig, skont der endnu ikke havde været talt et Ord om hvad „Generalen“ agtede at gøre ved mig, skydes lod det i alle Tilfælde ikke til, at jeg skulde. Efterhaanden som Maaltidet skred fremad, blev jeg helt fine Venner med „Officererne“.

Da vi var færdige, skulde vi straks

begynde Skiveskydningen. Æres den, der æres bør, jeg skulde have første Skud. Afstanden var 250 Meter, og Skiven 1 Meter i Kvadrat med en hvid Klat midt paa, 3 Skud hver. Mit første Skud var en Haandsbred fra Centrum, Nr. 2 i Kanten af Centrum og Nr. 3 i Centrum, og saa begyndte de andre at skyde. Værre Skydning har jeg aldrig set, til højre og venstre for Skiven, oven og neden for den, nu og da var der en, der var saa heldig at træffe Skiven. Og jeg, som troede de var rene Djævle til at skyde.

Da vi saa skulde til at skyde med Revolver, tog jeg den mere med Ro, og smækkede alle 6 Skud af i rask Rækkefølge. Resultatet var ret hæderligt (Afstanden 60 Skridt). Banditternes Revolverskydning var ikke stort bedre end deres Riffelskydning, saa jeg kom ind som en flot Nr. 1. „Overgeneralen“ kom og stak mig paa „Næven“. Mucho hombre (meget Mandfolk) sagde han, hvilket er en stor Ros her til Lånds. Trods det at vi talte mere sammen efter Skydningen, blev der ikke nævnt et Ord om min Skæbne, og Kl. 5 drog hele Banden af Sted, efter at jeg havde fotograferet dem.

Det var med en Følelse af Lettelse, at jeg saa dem forsvinde op ad Stien ind i Skoven.

I Lobet af de følgende Dage fik jeg transporteret mine Skinner ned mellem Regeringstroppernes og Rebellerne Li-

nier og var snart klar til at drage af Sted.

Dog inden jeg rejste maatte jeg melde mig til „Generalen“. Jeg sendte derfor Bud til ham, og vi mødtes ved en lille Elv et Stykke Vej nede mod Dalen.

Det Møde gik godt i Betragtning af at Folk ellers ikke plejer at slippe levende ud af den Del af Landet. Det var „Generalen“ en Glæde at have gjort mit Bekendtskab, og om jeg havde Lyst til at blive eller komme tilbage, vilde han udnævne mig til Coronel paa Stedet, og give mig Sold. Han forærede mig en Afskedsgave — et Signalthorn lavet af et Kohorn, og vi skiltes under de venskabeligste Former.

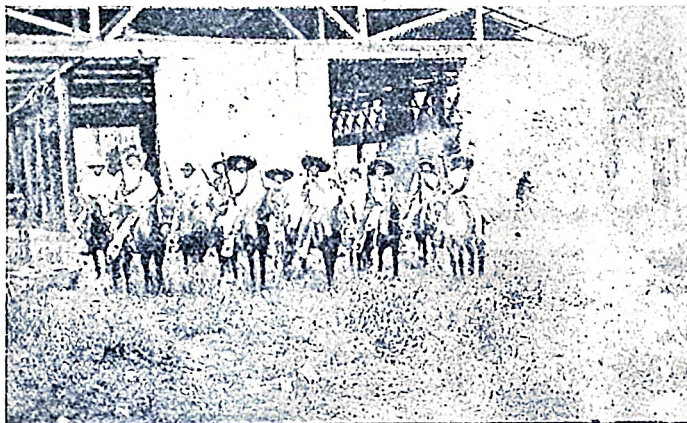
Saa red jeg videre alene kun fulgt af min Mozo. Eventyret var forbi — troede jeg.

Min Hest kurede og gled ned ad den stejle Sti. Jeg havde netop set paa mit Ur for at finde ud af, om jeg kunde naa Eftermiddagstoget op til Mexico City. Saa, hui Bang, et stort Smæld af en Kugle, der slog i et Træ. Uvilkaarlig vendte jeg Hovedet bagover for at se, hvor den ramte, og fik et Glimt af min Mozo liggende paa Maven bag en Sten.

Hui svup, den var til mig, det sved lidt i venstre Arm, og jeg kunde mærke hvordan Blodet begyndte at løbe ned langs Armen.

Jeg kom af Hesten som et Lyn, og om bag et Træ, Revolveren havde jeg i højre Haand. Hvem Pokker var det, der skød. Det var aabenbart et let Saar, jeg havde faaet, for jeg kunde bevæge Armen. Det blodte heller ikke stort. Hvem ved, hvor mange der var der fremme. Jeg saa et Hoved dukke langsomt frem bag en Sten. Det brændte i mig for at skyde, lige i sit grimme Fjæs skulde han faa den. Nej — det gik ikke, det var en Soldat, og der var nok flere af dem. Og skød jeg nu, kunde jeg lige saa godt straks gaa tilbage til Generalen der oppe i Bjergene og tage mod min Officersgrad. Hele Manden kom nu til Syne med Riflen i Haanden og een til bag ham, men saa var der heller ikke flere.

Jeg stak min Revolver i Hylstret og gik frem mod dem. De dækkede mig

*Rebellerne lige for de forlod Forf. efter det første Besøg.
I Baggrunden det afbrændte Savværk.*

Forfatterens sidste Møde med „Generalen“.

med deres Rifler. Jeg trak mit danske Pas frem. Det var fuldt af Stempler og Paaskrifter, og det lod til at imponere dem. Saa fandt de den spanske Tekst, den forstod de. Jeg var altsaa ikke Rebel. Nej, det var jeg ikke, og naar jeg kom til Mexiko vilde jeg lade den danske Konsul klage til deres General og faa dem straffet, og jeg vilde faa den danske Konge til at klage til deres Præsident, saa blev de skudt, De troede det, de naive Sjæle og blev helt medgørlige. De bad mig om ikke at rapportere dem, og de hjalp mig med at forbinde mit Saar, et overfladisk lille

Strejfskud lige over mine Vaksinationsmærker. Og i skon Forening drog vi nedover.

Uden videre Eventyr ankom jeg samme Aften her til Hovedstaden. Et Eventyr rigere, men oprigtig talt, jeg skal ikke forsøge den Leg en Gang til, om jeg kan undgaa det.

Da jeg næste Dag viste mig for Manden, der havde givet mig Jobbet, sagde han: „how the hell did yo do it,“ og sendte straks en anden Mand af Sted for at hente Skinnerne det sidste Stykke ned i Dalen.

F. B.

De graa Ulve's 1. Idrætsstævne.

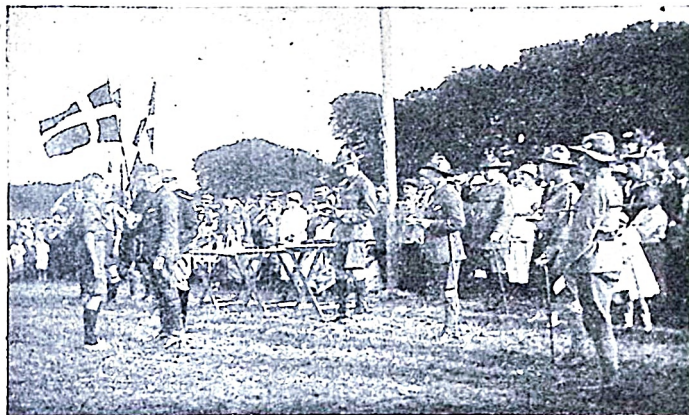
I det store Lejr-Dobbelnummer findes en lille, morsom Tegning, som forestiller to Spejdere, der forgæves er ude at lede efter „De graa Ulve's Zululejr. Hvor meget man end kan more sig over Tegningens Satire, kan man dog til Gengæld ikke lade være samtidig at begræde Indledningen til dens Fremkomst. Ialt havde syv gamle Drenge anmeldt Deltagelse — syv Indbyggere i en Zululandsby! O Skræk! Hvilket Stof vilde der ikke heri have været for „Vor Ungdom's Tegner til yderligere at raillere over den store Graa-Ulve-flok, der var søgt til andre Jagtomraader, end netop Zulubyen.

Den anden Tegning „En graa Ulv“ vækker derimod kun gode Minder. Men hvem har den kære Tegner udvalgt til Objekt for dette Kunstværk? Er det mon hint Stankelben af en graa Ulv (jeg tror endog, han var Tropsfører), der i „De graa Ulve's Stafetløb, uden Træning og uden nogen sinde for at have startet i noget Løb, sprintede hen over Grønsværet som en forfulgt Græshoppe, saa de øvrige Løbere tabte Vejret af Grin og ikke alene hentede Sejrens Palmer hjem til sit Hold, men oven i Købet satte dansk Rekord i 1000 m Stafetløb for — Græshopper. Eller skulde jeg tage fejl, og det i Virkeligheden har været Tegnerens Hensigt at gengive en af „De graa Ulve's Kanofolk, der i Havsnød nu i sin Fortvivelse har grebet „Borsen“ for at finde Kursen igen?

Ja, men skal høre meget i denne Verden. Hvorfor derfor ikke se lidt paa Resultaterne i al Almindelighed fra „De graa Ulve's Idræstturnering og Kanokonkurrence.

Til

Idræstturneringen havde, foruden en Del Enkeltmænd fra Norge, Aarhus, Vesterbro o. a. ialt 5 Hold à 6 Mand anmeldt Deltagelse. De fem Hold repræsenterede: Sverrig, Hellerup, — der stillede to Hold — Vedels Egne samt Østerbro. Konkurrencen omfattede følgende Idrætter: 100 og 200 m Løb, Højde- og Længde-

Fra Præmieudelingen. — Dommeren Løjtn. Fonns uddeler Præmierne. Lige til venstre for Flagstangen stud. jur. Passburg-Olsen — Lederen af og Sjælen i de graa Ulyes Stævne.

spring, Svømning og Spydkast samt som Holdkonkurrence 1000 m Stafetløb, Nedenfor angives nogle Enkeltresultater:

100 m Løb.

- Nr. 1. Carton Gullman, Hellerup II, 12,7 Sek.
Nr. 2. v. d. Aa. Kühle, Vedels Egne, 13,1 Sek.

2000 m Løb.

- (Banen blev ikke nøjagtigt udmaalt).
Nr. 1. Eigil Maribo Hansen, Hellerup I, 6 Min. 12 Sek.
Nr. 2. Sven Sköld, Sverrig, 6 Min. 14 Sek.

Højdespring.

- Nr. 1. Sven Sköld, Sverrig, 1,33 m.
Nr. 2. Sverre Kvilhay, Norge, 1,33 m.

Længdespring.

- Nr. 1. Ragnar Numan, Sverrig, 4,67 m.

Nr. 2. Joseph Fiala, Hellerup II, 4,36 m.

Svømning.

(Banen udmaalt ikke. I Slutheatet toges ikke Tid).

- Nr. 1. Erik Nyholm, Hellerup I.
Nr. 2. Sten Vahlström, Sverrig.

Spydkast.

- Nr. 1. Eigil Maribo Hansen, Hellerup I, 38,70 m.
Nr. 2. Sten Vahlström, Sverrig, 36,00 m.

1000 m Stafetløb.

- (Banen blev ikke nøjagtig afmaalt).
Nr. 1. Vedels Egne, 2 Min. 14,1 Sek.
Nr. 2. Sverrig, 2 Min. 17 Sek.

Resultaterne af Holdkonkurrencen blev derefter følgende (hvert Hold's bedste Mand talte for sit Hold, idet han, eftersom han var blevet placeret som Nr. 1, 2, 3 o. s. v. modtog henhv. 5, 4, 3 o. s. v. Points til sit Hold).

Hold.	100 m Løb.	200 m Løb.	Højdespring.	Længdespring.	Svømning.	Spydkast.	Stafetløb.	Points.	Nr.
Sverrig.	3	4	5	5	4	4	4	29	1
Hellerup I.	5	5	1	3	5	5	3	27	2
Hellerup II.	1	2	4	4	2	2	2	17	4
Vedels Egne.	4	3	3	1	1	1	5	18	3
Østerbro.	2	1	2	2	3	3	1	14	5

Det svenske Hold (Stockholmslaget, som det kaldte sig) blev saaledes med 29 Points Sejrherr i Holdkonkurrencen. Holdet havde følgende Sammensætning:

Ragnar Numan, Sven Sköld, Torsten Hedenroth, Sten Vahlström, Sten Åke Nilsson, Harald Tunnell.

Følgelig Præmier til det sejrende Hold saavel som til Sejrherrerne i de enkelte Idrætter, var der udsat en Præmie for den bedste „all round“ Præstation. Opgørelsen desangaaende havde følgende Resultat:

Nr. 1. Ragnar Numan, Sverrig, 35 Points.
Nr. 2. Eigil Maribo Hansen, Hellerup I, 33 Points.

Nr. 3. Sven Sköld, Sverrig, 29 Points.

Som det vil fremgaa af alle Enkeltresultaterne, tyngede Alderen ikke de gamle Drengene mere end, at de uden Vanskelighed i alle Konkurrencens Afdelinger kom over Resultaterne fra Spejderolympiaden. I det hele taget var det en Fornøjelse at se de graa Ulve gaa paa med krum Hals i de forskellige Øvelser. Nogle af de deltagende Hold var jo først stablet paa Benene under selye Lejren, saa mange af Deltagerne gik ind til Konkurrencen uden nogen som helst Træning. Naar samtlige Præstationer dog alligevel blev gennemført med den udmærkede Præcision, som de gjorde, kan dette i Forbindelse med hele Stævnets fornøjelige Forløb kun opfordre til en Gentagelse i næste Korpslejr.

Store graa Ulv.

=====

(Om den særlige Kanokonkurrence i næste Nr.)

=====

Svenskeren Ragnar Numan.

SKOLELIV.

Odense Katedralskoles Gymnasiesamfund „Mimer“ holder 60 Aars Jubilæum.

I mange Skoler florerer Foreningslivet bravt, og alle gamle Skoler har sit Gymnasiesamfund. De fleste er vel nok indrettet i Lighed med nedenstaaende. Da Red. af „Spejdernes Magasin“ har ment, at det mulig kunde interessere dets Læsere at høre lidt om et saadant Gymnasieforbunds Virksomhed, har den henvendt sig til Odense Katedralskoles Forening „Mimer“, som netop i Aar kan fejre sit 60 Aars Jubilæum.

Odense Katedralskoles Forening for de to ældste Gymnasieklasser bærer det berømte Navn „Mimer“. Det er nu snart en gammel Forening. Efter en Bog, indeholdende Digte fra „Mimers“ Væld, skal den være stiftet 1859. Helt sikkert er dette dog ikke. Men antagelig vil der i Sæsonen 1919-20, der altsaa skulde være den 60., blive afholdt Jubilæum.

Foreningens Formaal er at samle Medlemmerne en Gang om Ugen paa Mødeaftenen, der altid er om Lørdagen. Selvfølgelig har den, som alle ordentlige Foreninger, en Bestyrelse. Denne vælges for hver Maaned og bestaar af en Formand, en Næstformand, en Sekretær, en Kasserer (Kvæstor), en Arkivar, en Kritiker, to Censorer og to Redaktører. Kvæstor og Arkivar valgt for hele Sæsonen. Men de kan dog, hvis det viser sig, at Embederne bliver daarligt passede, blive afsat, og nye bliver saa valgt i deres Sted. Den sidste Lørdag i hver Maaned er der Valg, og Resultatet af dette kan tit være meget spændende. Bestyrelsesmedlemmerne kan for de flestes Vedkommende vælges af begge Klasser. Formanden og Kvæstor

skal dog være af 3. Klasse og Næstformanden af 2.

Lørdag Aften Kl. 8 præcis aabner Formanden Mødet. Saa læser Sekretæren Beretningen om sidste Møde op, og Ordet bliver dernæst givet til Aftenens Foredragsholder. Disse Foredrag er ofte udmærkede og meget belærende. Og en god Ting er der ved dem. Vi unge Mennesker faar Lejlighed til at øve os i at tale til en større Forsamling. Det er slet ikke nogen ilde Øvelse. Og det er rigtignok en Forsamling, der hører efter, hvad der bliver sagt. Man skal være forsigtig i sit Ordvalg. Thi saasnart der er den ringeste Anledning — en Talefejl eller lignende — falder Forsamlingen over en. De mest urolige bliver honorerede med Bøder, og paa den Maade faar „Mimer“ Penge i Kassen. Jeg husker endnu tydeligt et Foredrag fra sidste Sæson. Det var om Afholdssagen. Det blev forresten holdt godt; men den stakkels Mand — en ivrig Afholdsmænd — kunde næsten ikke faa Lov at udvikle sine Ideer. Ustandselig var der Afbrydelser. Det var et Foredrag, under hvilket der blev givet en Mængde Bøder. Foredragene kan selvfølgelig ogsaa være meget kedelige, og under saadanne slumrer „Mimers“ Medlemmer sødeligt. Efter Foredraget, der skal vare 1/2 Time, er der en kort Pause. Efter denne drøftes forskellige for Foreningen interessante Ting, og man gaar saa over til en Diskussion. Et Medlem indleder Diskussionen, der kan dreje sig om umaadelig forskellige Ting. Og saa her øves Medlemmerne i at tale, idet enhver har Lov til at tale for eller imod. Diskussions-emnerne har som sagt drejet sig

om mange Ting, bl. a. om „Kvindens Valgret“ om „Krig“ om „Militarisme“ o. s. v.

Efter denne Diskussion, der kan være meget interessant, oplæses „Mimers“ Væld af en af Redaktørerne. I dette Væld, der redigeres af to Redaktører, kan „Mimers“ digterbegavede Medlemmer udøve deres Kunst. Og det er virkelig meget ofte noget kønt, der skrives her. Som Regel er det Poesi. Mest om Kærlighed (Eks. Til den elskede, Til hende. Min Veninde o. s. v.), men ogsaa om naturskønne Steder, maanebelyste Landskaber og noget i den Retning. Der fremkommer ogsaa undertiden smaa Fortællinger, Noveller, der kan være meget pæne, baade muntre og vemodigt stemte. Og her har saa Kritikeren sit Hverv. Efter Oplæsningen af Vældet læser han Kritiken op. Vi har i de sidste Sæsoner været heldige og har haft Kritikere, der virkelig har Forstand paa at bedømme det skrevne, og det er da en Fornøjelse at høre Kritiken. Efter disse Oplæsninger kommer vi til Aftenens muntre Del. Det er „Vrøvlbogens“ Oplæsning af en af Censorerne. Ogsaa her er det Medlemmerne, der leverer Bidraget. Men det skal være humoristisk anlagte Personer, der skriver disse. En eller anden lille Begivenhed, der er passeret i Ugens Løb, trækkes frem, og de humoristiske Sider stilles op i et muntret Lys. Eller ogsaa er det en eller anden Lærer, det gaar ud over. Der kan være mangfoldige Emner. Til Slut er der saa „daglig Kritik“ af et til dette Hverv for samme Aften valgt Medlem. Saa hæver Formanden Mødet. Og her gør den Tradition sig gældende, at Mødet skal

være sluttet inden 10, men ikke før 9½. Det var nu et kort Resumé over en Mødeaftens Indhold. Jeg skal nu omtale „Mimers“ Pengevæsen. Vi betaler for hver Maaned et lille Kontingent, der opkræves af Kvæstor. De ovenfor omtalte Bøder opkræves efter hvert Møde ligeledes af Kvæstor, der skal staa til Ansvar for Pengebeholdningen. Disse Penge bliver efterhaanden i Sæsonens Løb til et lille Beløb, og de bruges saa til „Mimers“ Sold. Dette Beløb er dog ikke stort nok, og de Medlemmer, der ønsker at deltage i Soldet — det er selvfølgelig frivilligt — betaler et vist Beløb pr. Maaned, som Regel 1 Kr. For alle disse Penge afholdes den første Lørdag i April — det er Tradition, at det skal være den første Lørdag i April — „Mimers“ store afsluttende Fest „Soldet“. Ogsaa her, som ved alt „Mimer“ vedrørende, er gamle Traditioner, der ikke maa brydes og ikke bliver brudt. Der holdes saaledes bestemte Taler. Den første af disse er altid for Hs. Majestæt Kongen. Det er en Fest, som vi alle altid glæder os meget til.

Der er mange gamle Elever fra Odense Katedralskole, der med Glæde ser tilbage paa den Tid, da de var Medlem af „Mimer“. Mange af dem har leveret Bidrag til Vældet, og blandt vore danske, nulevende Digttere har saaledes Sophus Michaelis som ung Mand skrevet mange kønne Ting i Vældet. Skolens nuværende Rektor, der er Odenseaner, har ogsaa i sin Skoletid været „Mimers Son“.

Sekretær.

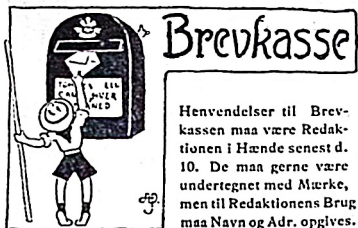
Fra Mark og Skov.

November. Der er endnu Støre, og vi glæder os for hver Dag af Maaneden, vi endnu har nogle til at live op med deres Fløjten og minde os om Sommeren, der alt for hastigt svandt. Nogle Lærker er her ogsaa, men vi ser dem knapt; et forskræmt, lille Kvadder, naar de jages op fra Agerrenen, hvor de sad og soled sig.

Kvækerne drager nu om i tætte Skarer og mylrer i Skovbunden, hvor en Flok har slaaet sig ned for at pille Bog. Dompappen med de oplivende Farver og den klagende Fløjten sidder maaske en skønne Dag paa de nøgne Grene i Frugthaven. Mejser og Flagspetter drager om fra Sted til Sted, Mejsjerne gerne i Smaaselskaber. En Dag ser vi maaske Halemejsen i Havehækken eller Musvit, Blaamejsen og Sumpmejsen undersøgende Træer og Buske. Spetterne ses gerne enlig, men Flagspetten kan men sin Færd og sine Farver nok gøre det ud for en hel Flok mindre Fugle. Spetmejsen ses ogsaa, og maaske Træløberen aflægger vort Revier et Besøg. Det gælder nu, da de nøgne Grene ikke hindrer vor lagttagen, at nytte Lejligheden til at se dem og lære deres Stemmer hver især at kende, saa vi senere, hvor vi færdes, altid hører „Kendingssignalet“ fra vore smaa Venner, naar vi kommer ind paa deres Revier.

 Fortsættelsen af P. Skovgaards Artikelserie „Jagten paa de fri Fugle“ — II Med Kamera kommer p. Gr. af Pladsmangel først i næste Nr.

Henvendelser til Brevkassen maa være Redaktionen i Hænde senest d. 10. De maa gerne være undertegnet med Mærke, men til Redaktionens Brug maa Navn og Adr. opgives.

- Sp. 1. Hvad skal en Patrouille-Kantinekasse indeholde?
 Sp. 2. Hvorledes hilser Spejderne uden Hat?
 Sv. 1. 1. Lille Fl. Jod til Pensling af Smaasaar (Tandpine).
 2. — Æggeolie (Brand-
 saar).
 3. — Amerikansk Olie (til Afforing en Barne-
 skelfuld).
 4. En Tube Borvaseline.
 5. Nogle Stk. Salicyltalg (10 %).
 6. Forbindsstoffer; en Rulle vand-
 sugende Vat, 5 Fingerbind, 3. Stk.
 Gaze (5 m $\times$ 8 cm).
 7. Sax, Pincet, Sikkerhedsnaale,
 1 Stk. Sæbe, en Negleborste.
 Sv. 2. Ved at føre Haanden op til Pan-
 den. Samme Hilsen, som om
 man havde Hat paa.

Aalborg, ^{23/11} 1919.

- „Vor Ungdom“s Redaktion!
 Sp. Da jeg gerne vil korrespondere Eng-
 elsk med en ung Englænder (16-
 17 Aar eller mere, men ikke gerne
 under) enten studerende eller han-
 delsinteresset, vil jeg gerne bede
 Dem skaffe mig en saadan For-
 bindelse.
 Ærbødigt

T. H. Hammer.

- Adr.: Fabr. Hammer.
 Sv. Muligt kunde en af vore Læsere
 her hjælpe Spørgeren.

„Hvis“

Red. meddeler herved, at der
 ikke er indløben det nødvendige
 Antal Bestillinger paa de i sidste
 Nr. omtalte Prospektkort, saa-
 ledes at disse ikke vil blive frem-
 stillet.

„Spejdernes Magasin“s
 Julenummer udkommer
 15. December. Rekvisi-
 tioner for 1. December Nr.
 bliver gældende ogsaa
 for Julenummeret med
 mindre Divisionerne ind-
 sender nye inden 8. De-
 cember.

Hvorledes Hareskind beredes.

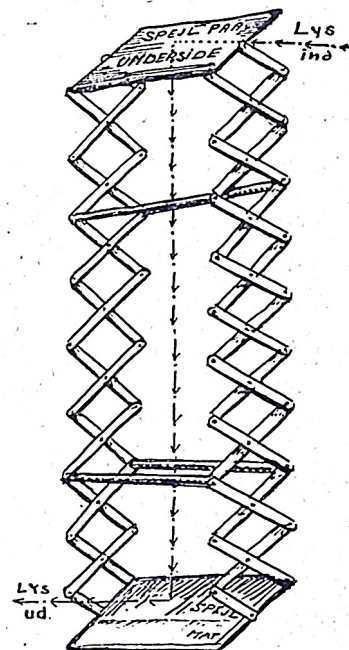
Der vil utvivlsomt fra nu af og
 til Jul blive spist mangen en Hare
 i Spejderhjemmene. For det meste
 kastes Skindene bort som værdi-
 løse, men en „Klar dig selv“-Spej-
 der maa kunne faa Anvendelse for
 dem paa mange Maader. Vi bring-
 er derfor denne Gang en Anvis-
 ning paa, hvorledes Skindene kan
 beredes.

Skindet bredes ud paa et Bord,
 renses for Kød og Fedtresten
 og indgrides derefter med lige Dele
 Salt og pulveriseret Allun, der ind-
 grides dygtigt. Skindet lægges
 sammen, Kødsiden mod Kødsiden,
 og indpakkes i et Stykke Papir og
 henligger i to Dage. Derefter faar
 det en lignende Indgribsning og
 Henlægning i to Dage.

Derpaa bredes Skindet ud paa
 et Bord, og varsomt fjernes den
 paa Skindet siddende Kodhinde.
 Man begynder forsigtigt fra Halen,
 og man kan aftrække hele Hinden
 uden at beskadige Skindet. Der-
 med er Garvningen egentlig færdig,
 men for at gøre Skindet mere
 smidigt og blødt indgribs man det
 med Hvedeklid, hvorefter det stræk-
 kes og hænges til Tørring.

Efter den Omgang skulde Skin-
 dene være tjenlige til videre For-
 arbejdning.

Lav Dig et Perioskop.

Tegningen sparer en længere Forkla-
 ring. Enhver lidt fingernem Spejder
 maa kunne lave sig et saadant Perio-
 skop. Ovenstaaende Model er den, der
 brugtes i Skyttegravskrigen. Under
 mangfoldige Forhold vil man have Gavn
 og Glæde af et saadant Perioskop, —
 naar man studerer Dyrenes og Fuglenes
 Liv i Naturen, og selv skal ligge i Skjul,
 — under Øvelser kan en Post ligge
 fuldstændig skjult og behøver kun at
 stikke det øverste af Perioskopet over
 Bakkesskrænten — for slet ikke at tale
 om, naar man overvårer Pjerrotforestil-
 lingen paa Tivolis Pantomimeteater, saa
 er det ligegyldigt, om man saa har et Kom-
 pagni Gardere staaende foran sig. —
 Naar det klappes sammen, fylder det
 ikke meget.

Hellerup.

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
 bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 879y
Barbersalonen „Elegant“
 er Hellerups første Barbersalon.
 Specialitet:
 Ansigtsmassage
 Hovedmassage
 Rationel Behandling mod Haaraffald

Bogtrykarbejde

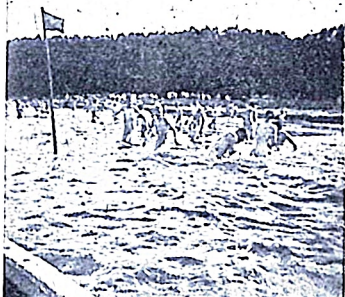
til gængse Priser leverer

Hellerup Bogtrykkeri

Kommunens ældste Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henriksen)

Hellerupvej gennem Porten Nr. 8
 Tlf. Hellerup 334

Øverst: Ingeniør Ersbak, 5. Øbro Trops
 Stifter fra 1911, nu Chef for Øbro-
 Kolonnen.

I Midten: Troppen som den første i
 Vandet under Hindsgavllejren.
 Nederst: Troppens store Aand „Ginun-
 gaga“.

5. Østerbro Trop.

Troppen deltog i Hindsgavllejren.
 Mod Sædvane og grundet paa indtrufne
 Omstændigheder fulgte Heldet os ikke.
 Troppen holder stor Patr.konkurrence
 i November med Præmier for „den
 bedste Spejder“ (Karakteregenskaber).
 Samariterøvelse, 100 m Hurriglob, Ter-
 rainløb, Signalering, Ordonnansopgave
 samt Splejsning og Knob og endelig for
 en Patr.opvisning efter eget Valg.

3 af Troppens gamle Drenge fik den
 1/4 Medaljen for behjærtet Daad.

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
 og engelske do. med Gobelinstof.
 Specialitet: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning:
 Strandvej 187. — Telf. Hellerup 75

Stort Lager og Udstilling
 af Egetræs- og polerede Møbler
 Strandparksvej 11. Telf. Hellerup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, samt Markiser
 og Dekorationsarbejder anbefales.

Altid det nyeste for Sæsonen!

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. **ILLUM.** Telf. Hell. 324.
 692.

Paa Troppens Initiativ er der inden
 for Kolonnen dannet en Forening: „De
 sorte Ravne“, hvis Love er hemmelige,
 og som har store Udvidelses- og Agita-
 tionsplaner paa Programmet.

Vedels Egne.

Julekort!

Tjen Penge til Patrouille-
 kasserne!

Kort med Tegning som hosstaa-
 ende faas à 4 Øre. Naar de er
 farvelagt, kan de sælges for mindst
 10 Øre. Ved Salg af 100 bliver
 det en Fortjeneste paa 6,00 Kr.

To andre Tegninger er under
 Udarbejdelse: en Spejder der blæ-
 ser og en, der laver Mad.

Kortene faas ved Henvendelse
 til Patrouillefører i Vedels Egne
 Find Grancob, Fælledvej 11,
 Kbhvn. N.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14 er aabent fra 12—5½

Den fungerende Spejderchef: Adjunkt
Klavs Vedel.

Københavns-Divisionen melder stadig Tilgang.

Det Danske Spejderkorps' Københavns-Division kan stadig glæde sig ved en forøget Tilgang af Drengene, hvorfor det i Lobet af den sidste Maaned har været nødvendigt at oprette flere nye Troppes, saaledes at Divisionen nu tæller 25 Troppes, foruden at flere nye er under Dannelses. For med den stærke Tilgang at kunne opretholde den nødvendige Kontrol og Tilsyn med Drengene, har Divisionen indenfor København oprettet 7 Kolonner, efter Bydelene, hver under en Kolonnechef, der skal have det umiddelbare Tilsyn og Kontrol med Troppene indenfor Bydelene.

De nye Chefer er: Grosserer Vilh.

TELTE vandtæt imprægneret
Teltduk
amerikansk Armyduck
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

Hauge (Amager-Kolonnen), Assistent i Magistraten/A. Thingsted (1. By-Kolonnen). Adjunkt, cand. mag. Klaus Vedel (2. By-Kolonnen). Boghandler Palm Greisen (Nørrebro-Kolonnen). Premierlojtnant Højland Christensen (Vesterbro-Kolonnen). Ingeniør cand. polyt. Robert Ersbak (Østerbro-Kolonnen).

For at sikre Troppene saa gode og veluddannede Førere som muligt, opretter Københavns-Divisionen endvidere i Lobet af Vinteren en Tropsforerskole, der baade vil omfatte teoretisk og praktisk Uddannelses, alt under Medvirken af vore dygtigste og mest ansete Førere indenfor Spejderbevægelsen som Lærere.

Indenfor Nørrebro-Kolonnen er oprettet en særlig Cykle-Spejdertrop, der er den første specielle Cykeltrop indenfor Københavns-Divisionen. Troppen kan endnu optage nogle cyklende Drenges, der skriftligt kan henvende sig til Kolonnechefen, Boghandler Palm Greisen, Oliegrensgade 3, Sundby.

Endnu kan vi nævne, at Det Danske Spejderkorps' Københavns-Division, takket være en Spejderfaders Velvilje har faaet oprettet sit eget Kontor, Vimmelskafte 47, 1. (Telf. C. 3190 fra 2—4), hvor Divisionschefen som Regel er at træffe daglig mellem 3 og 4, og hvortil alle Henvendelser til Divisionen kan stiles.

Leverandør til

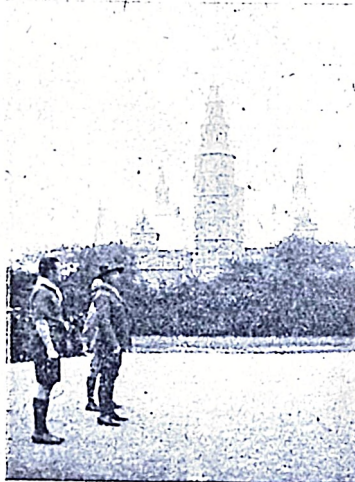
Københavns Div.

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug. Alt i Konserves og tørrede Frugter føres.

..... „SANA“

Telf. 5650. Skindergade 28

Københavns Divisionens nye Chef, Fabrikant, Kapt. Andresen holder Tale til Divisionen paa Rosenborg Eksercerpl.

1. By-Kolonnen og Nørrebro-Kolonnen.

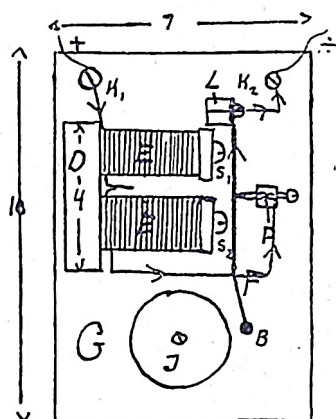
Fra 1. Oktober er 2. Bytropps Blad „Vore Drenges“ udvidet til at være Organ for 1. By-Kolonnen, og fra samme Dato udgiver Nørrebro-Kolonnen ogsaa sit Blad med Navn „Kolonnen“. Begge Blade fremtræder som et stort, firesidet Blad indeholdende oplydende og belærende Artikler, officielle Nyheder og Tropsbefalinger. Begge Blade gør et tiltalende Indtryk og har deres store Mission at udføre ved at danne Bindeleddet mellem Kolonnens forskellige Troppes. „Vore Drenges“ er redigeret af Tropsfører A. Pedersen, Istedgade 3^e og „Kolonnen“ af Tropsfører Chr. Reinhard, Mariendalsvej 50. „Spejdernes Magasin“ ønsker de 2 Kolonneblade en lang Levetid og en god Fremtid. Red.

FOTOGRAF EML CLAUSEN, FREDERIKSBERGGADE 31^a.
Elegant Udførelse. Telefon 8050. Rimelige Priser.

For de, der i deres Fritid giver sig af med elektriske Smaaforsøg, er det altid en stor Fordel selv at lave, hvad man har Brug for. I det følgende vil jeg derfor prøve at beskrive, hvorledes man med smaa Midler kan lave sig et virkelig brugbart Ringeapparat.

Man skaffer sig et Grundbrædt G, ca. $7 \times 10 \times 1$ cm. Herpaa anbringes en Klods D, der er $4 \times 2 \times 1$ cm. Paa denne Klods skal Magnettraadsspolerne E_1 og E_2 fastgøres ved Hjælp af 2 Skruer, der tillige tjener som Magnetkærner. Traadspoler kan faas hos en ell. Installatør (i København hos Gottlieb-Hansen, Ny Østergade 11). Ankeret F laves bedst af en kasseret Blæklinial, og det maa i den ene Ende forsynes med en lille Klump Tin el. lign. der skal tjene til at hamre paa Klokkeskaalen I (Overdelen af en gl. Cykle-

Et hjemmelavet Ringeapparat.

klokke). Nu forsynes G med en lille Opstander L, ca. 2 cm høj, der skal holde Ankeret i dets rigtige Stilling udfor Magnetkærnerne S_1 og S_2 . Paa Grundbrættet fastgøres endnu en lille Opstander P, af samme Højde som den forrige; den skal bære Stilleskruer H saaledes, at den lige berører Ankeret, naar det staar roligt.

Nu ordnes Ledningerne som vist paa Fig. og K_1 og K_2 forbindes med Polerne paa et Element. Elektromagneter E_1 og E_2 vil da tiltrække Ankeret F, men i samme Øjeblik slipper dette Stilleskuen, hvorved Strømmen afbrydes, og Ankeret farer tilbage og slutter Strømmen. Dette vil gentage sig hurtigt efter hver Afbrydelse og derved frembringe den Klemten, vi kender saa godt fra vore elektriske Husringeanlæg.

„Skrammelkassen“.

Denne Gang vil vi lade jer selv vælge „Altmuligmands-Opgaven“.

I ethvert Hjem har man vist en „Skrammelkasse“, hvori den Slags Ting kommer, som man egentlig ikke mere har Brug for, men som man paa den anden Side ikke nænner at kaste helt bort. Men Skrammelkassen maa for en praktisk Dreng, der ikke har mange Penge at rutte med, være en sand Guld-

grube. I vil sikkert der kunde finde mange Ting, der frister til Anvendelse. Af gamle Vækkeuhre, kasseret Køkkeninventar, tomme Cigarkasser og alle den Slags „ubrugelige“ Sager kan der — det har vi set før — laves fortrinlige Ting til Brug for en Spejder, og nu opfordrer vi jer til at se godt efter i Kassen og derpaa vise, at I har Ideer og Fingerfærdighed til at udnytte, hvad andre har ment var kassabelt.

Indtil 20. November modtager

Redaktionen de indsendte Løsninger. Den bedste præmieres med en Anvisning paa 10 Kroner + eventuelle Ekstrapremier. I Januar Nr. (udkommer 15. Decbr.) omtales Løsningerne af denne Opgave. Ønskes det indsendte returneret, maa Pakkeporto vedlægges. Red. har allerede gjort Anstalter til Modtagelsen af de mange Løsninger, idet den til dette Øjemed har lejet en tom 2 Værelsers Lejlighed.

Danske Spejdere paa Dannevirke. (Se fra 1. Korsør Trop).

1. Korsør Trop.

Red. har modtaget flg. Brev (Optagelse forsinket).

Som Deltager i nedennævnte Rejse skal jeg tillade mig at indberette, at Komiteen for sønderjydske Børns Landophold fra d. 16. Juni til d. 22. Juni paa to Rejser til Flensborg efter sønderjydske Børn havde Assistance af to Spejdere af 1. Korsør Trop, nemlig Patrouillefører Knud Wöldike og Korporal Aage Becker Rasmussen. Rejsen foretoges med Damperen „Egir“, og de to Spejdere, der tiltraadte Tjenesten d. 16. Juni i Korsør med kun 1½ Times Varsel, fyldestgjorde i enhver Henseende de Krav, der stillede sig til dem; de deltog i alt forefaldende Arbejde og havde baade Dagsjeneste og Nattevagt.

P. A. Madvig.

Lolland-Falsters Division.

En Hædersgave.

1. Maribo Trop hædrer deres afgaaede Tropsfører.

Tirsdag den 30. September fejrede 1. Maribo Trop en større Højtidsdag. For det første fyldte Troppen 2 Aar, og for det andet var denne Dag udset til at være Dagen, hvor Troppens afholdte Fører, Fuldmægtig O. Thomsen, for Alvor trak sig tilbage som Tropsfører, for udelukkende at hellige sig sit endnu større og mere omfangsrige Hverv som Chef for Lolland-Falster Divisionen.

Ca. 50 Drengene og Piger samledes om Aftenen ved et fælles Kaffebord, hele Tropsraadet, og mange Forældre var ligeledes til Stede. En af Patrouilleførerne, Axel Petersen, rejste sig ved Bordet, holdt en kort Tale til „den store Tapir“ (som Drengene ynder at kalde Hr. Th.) og sluttede med at overrække „Tapiren“ et sjældent smukt Solv cigar-etui med en graveret Lillie udenpaa og et „I Taknemlighed fra Tapirens Drengene“ indeni; samt en elegant solv-

knappet Stok, ligeledes prydet med Lillien.

„Tapiren“ takkede rort! Saa talte Tropsraadsformanden, Dr. med. Muus, for den nye Tropsfører, Redaktionssekretær Tortzen, og Aftenen sluttedes med et meget livligt Bal til Kl. 1.

Tapirens Ven.

Skelskør Trop.

I Dag havde en, af Skelskør-Spejderne atter Lejlighed til at vise, at de er beredt til at yde Hjælp, hvor det tiltrænges.

En ung Pige, Datter af Fisker Petersen, Vestergade, styrtede ved Middagstid med sin Cykle nede ved Broen, idet et stærkt Vindstød greb fat i hende. Hun blev liggende halvt bevidstløs og ude af Stand til at rejse sig. Der samlede sig straks en Del Tilskuere om hende, men ingen gjorde Tegn til at ville hjælpe. Da kom heldigvis en af Spejderne paa Vej fra Skolen, han tog resolut Affære, sørgede for, at den unge Piges Cykle kom i Sikkerhed, og bad en yngre Mand om at hjælpe sig.

De bar hende til hendes Hjem, hvor det viste sig, at det ene Ben var brækket.

En anden af vores Spejdere kom ogsaa til Stede og ydede Assistance bl. a. ved at tilkalde Lægehjælp. Da imidlertid ingen af Lægerne var

Kendte Horsens
Firmaer.

Harald Rix.

S. C. KRAUL.

Alt til Fotografering henhørende.
Søndergade 42. — Horsens.

Brug
Aggerberck's
Sæber.

hjemme løb førstnævnte Spejder, efter at have bragt den tilskadekomne til sit Hjem, i Byen for at finde en Læge, hvilket ogsaa lykkedes, hvorefter han atter gik i Skole uden at have faaet Tid til at spise Middagsmad.

De to Spejderses raske Optræden fortjener at kendes som et godt Eksempel for andre.

(Soro Amts Dagblad 9/10 1919).

Storkekampagnen.

„Spejdernes Magasin“ har modtaget en Del særligt omhyggelige og gode Beretninger om Storkerejerne og finder Grund til navnlig at fremhæve: Ringsted, Skelskør, Koge, Svendborg, Odenstroppene, Kolding, 2. Aarhus, Grenaa, Nykøbing M., Skive, Thisted, Aalestrup.

En Del af Troppene har været forhindrede, har meddelt dette og returneret Kortet. Men hvor bliver alle de andre af, som ikke har ladet høre fra sig og end ikke tilbagesendt Kortet med Meddelelse om forhindret Delta-gelse. Vi tænker os, at endnu nogle har mulig mangelfulde Beretninger og forventer saadanne snarest indsendt, ligesom de tilsendte Kort i alle Tilfælde bedes returneret (Box 75, Viborg).

Kendte Aarhus Firmaer.

Spejdere køb Deres
Musikinstrumenter
hos
A. Rasmussen & Co.,
Tlf. 1230. Clemensbro, Aarhus. Tlf. 1230.

Rygsække.
Kr. 2,50 - 12,00.

NEYE'S

Udsalg,
„Rømerhus“,
Aarhus.

Spejdertørst

slukkes bedst med

Thors Mineralvand.

Fabrikant: Premierløjtnant **Thorsen.**
Tlf. 527. Aarhus. Tlf. 527.

Marie Christensens
Konditori og Thesalon.
Borgporten. - Telefon 1939.

AAGE HASS'
BØGER - PAPIR - MUSIK
KUNST
BRUNSGADE 33 - TELEF. 1400

Den folkelige Forsamlingsbygning,
(Østergades Hotel),
Telef. 448, Aarhus, Telef. 448,
anbefales.

Største Udvalg **FOTOARTIKLER.**
MIMOSA.
St. Torv 5. Aarhus. Tlf. 411.

Midtjyske Division.
Paa Grund af Forberedelse til en længere Udenlandsrejse er Divisionschefen for Midtjyske, Kaptajn *Gredsted* fratraadt som Chef. Divisionen ledes indtil videre af et Udvalg bestaaende af *Johs. Hundevad* (2. Aarhus), *Jørgen Boje* (3. Aarhus) og *Johs. Præm* (5. Aarhus) med førstnævnte som f.ung. Divisionschef. Adr.: Falstergade, Aarhus.

A. Muchitsch,
Pelsvare- & Hattemagasin.
Vestergade 7. - Telefon 932.
Aarhus.

EDGAR R. BURROUGHS:

TARZAN, ABERNES KONGE.

(Steen Hasselbalchs Forlag).

„En dejlig Majmorgen i 1888 sejlede John Clayton og hans Hustru, Lady Alice, fra Dover af Sted paa Vej til Afrika. En Maaned senere naaede de Treetown, hvor de lejede et lille Skib; som skulde føre dem til deres Bestemmelsessted. Og fra dette Øjeblik forsvandt John Clayton og Lady Alice, og der var ingen, der mere hørte eller saa noget til dem.“

Og nu begynder en saa eventyrlig og fantasifuld Beretning, at enhver rask Dreng vil sluge den med bankende Hjerter.

Claytons spæde Søn bortføres af Menneskeæder, og inde i Jungleskovene vokser han, Tarzan, som Aberne kalder ham, op til Mand, i Kamp med Skovens tusinde Farer, stærk og dristig, og fordi han er Menneske, med den hvide Races Intelligens i Eje, gør han sig til Skovens Herre. For enhver Spejder vil det være lærerigt at se, hvorledes hans Aandsevner udvikles og hæver ham højt over Dyrene. En meget ejendommelig Bog med mange uventede og overraskende Hændelser, en Række brogede Billeder: Mytteri paa den blaa, rullende Atlant; Nybyggerliv paa den øde Kyst; Liv og Kampe fra Junglens myldrende Dyreverden; uhyggefyldte Optrin i „det mørke Fastlands“ Negerbyer: Billeder fra det friske Hav, fra febersvangre, tavse Urskove — larmende Kampe mellem hvide Mænd og Negre — kort sagt, en Bog, som enhver Dreng vil glæde sig ved og sikkert sætte først paa Julens Ønskeseddel.

Poul Clausen.

To raske Spejdere fra Nykøbing M.

I Aftes ved 6-Tiden skete der ude paa en af Badebroerne et Uheld, der let kunde have kostet to Menneskeliv.

Slagter Knudstrups og Former Christensens to Smaapiger legede ude paa en af Badebroerne og faldt i Vandet, og da de ikke kunde bunde, vilde de efter al Sandsynlighed være druknet, hvis ikke et Par raske Spejdere, der havde set det passerede, var sprunget ud efter dem og bjerget dem.

Den ene af Pigerne havde faaet en hel Del Vand i sig, og der maatte foretages Oplivningsforsøg. Derefter blev Børnene i største Hast pr. Cykle bragt til deres Hjem af de to Spejdere.

De to raske Spejdere, der ved deres Daad har reddet to Menneskeliv og derved bidraget til at forøge Spejderkorpsets Ære, er Alfred Bach, 18 Aar gl., og Georg Bech, 15 Aar gl.

(Morsø Folkeblad, 6/10 1919).

1. Nykøbing M. Trop.

1. Nykøbing M. Trop arbejder nu ihærdig, der er oprettet en Førerskole for Patrouilleførere og Korporaler med forskellige Lærere i følgende Fag: Første Hjælp, Kortlæsning og Tegning, Kommando- og Ordonanstjeneste, Splidsning, Besnoring og lign, Koge- og Sykursus. 1 September har følgende større Øvelser været afholdt:

Den 13. og 14. Natmanøvre ved Kirstinelyst med Raketter og Bomber, der forløb vellykket. Kl. 2 gik hele Troppen til Ro i Teltene efter Kritik af Tropsraadsmedlem, Arrestforvarer R. Jensen, der var Overdommer. Den 21. Natmanøvre sammen med Thisted Trop i et forrygende Vejr med Storm og Regn. Thisted kom over ved Vilsund den 22. om Aftenen og udviklede et Angreb imod Nykøbing. Ved Præstebro kom det til et stort Slag og Kl. 2 Nat gik alle til Ro, dygtig trætte, i en Lade. Næste Dag var der Præmiekonkurrence, 2 Faneplader, udsat af Nykøbing til den bedste Patulje i Ordonanstjeneste i hver Trop. Derefter cyklede

begge Troppe til Nykøbing, hvor Thisted var Gæster til Middag hos Nykøbing Spejderne. Kl. 2 1/2 var der Kritik over Øvelsen paa Raadhuset af Hr. Arrestforvarer Jensen, der igen var Dommer.

Det er en stor Glæde og Støtte for Troppen at have et saa interesseret Tropsraadsmedlem som Hr. Jensen, som aldrig sparer sig selv, naar det kan gavne Troppen og dens Øvelser. Efter Kaffe besaa de fremmede Spejdere Byen og dens Omgivelser, og Kl. 6 cyklede igen hjem til Thisted.

Fra Nykøbing M. Trop har Red. modtaget nogle praktiske Kvitteringer og Regnskabsbøger til Brug for Patrouiller. Det er Troppens Mening at ville sælge dem til andre Troppe og Prisen opgiver den for Kvitteringerne Kr. 2,50 pr. 100 Stk. og Regnskabsbøgerne Kr. 0,75 pr. 50 Stk. Vi anbefaler. Red.

Kendte Aalborg Firmaer. Præmier og Gevinster

Guld-, Sølv- og Elektropletvarer

faas bedst hos
P. Ørsnes Enke & Søn A/S.
Nytorg 1. Aalborg.

Cykleforretningen „Grand“.

Cykler. — Cykledele.
Eneforhdl. af Fødboldstøvlen „Victoria“,
Model af Trænøren Krigsmann.
Indsend Ordre til Vesterbro 1.
Telefon 1253. Telefon 1253.

Johannes Neye,
Aalborg-
Stærke Rygsække.
Thermosflasker.
— Spejderbælter. —

1. Hobro.

Søndag den 12. Oktober afholdtes en Idrætsturnering i Hobro, til hvilken 1. Hobro Trop havde indbudt. Til Stede var ca. 200 Spejdere fra Aalborg, Løgstør, Aars, Aalestrup, Viborg, Randers og Hobro. Dagen, der var overordentlig vellykket, sluttede om Aftenen med Præmieuddeling og Dans i Teatersalen. Nørrejyske Division er spredt over et meget stort Areal, og det er derfor

A. KIBSGAARD MIKKELSEN
MUSIK- OG BOGHADEL
HOBRO

Fedevarer, Konserves og Ost.
Th. Nygaard.

Husk Musikhuset i Hobro.
 Tlf. 312. K. K. Andreassen.

Fest- og Lejlighedsgaver
Brdr. Nielsen,

Juvelerere og Guldsmede.

Chr. Grønkjær.
Blomster- og Kranseforretning.
 Telef. 205. **Hobro.** Telef. 205.

Solide Rygsække
 anbefales.

Fr. Buhl, Hobro.

Hobro Cyklelager.
Fr. Mikkelsen.

Møbel- og Ligkistelageret
 bedes erindret. Telf. 250.
A. P. JENSEN.

Spisechocolader
 i stort Udvalg.
Fr. Thustrup.

af stor Betydning for Sammenholdet, naar større Dele af den kan samles. Hobro er en By, der egner sig fortrinligt til Samlingssted. Den har en udmærket Trop, der ledes af Trafikassistent Løjtnant Hougaard, fortrinligt assisteret af Troppens medlem Mægler P. Schytte. Hele Byen er levende interesseret i Troppens Arbejde, saa at den udfører dette under særdeles gunstige Forhold.

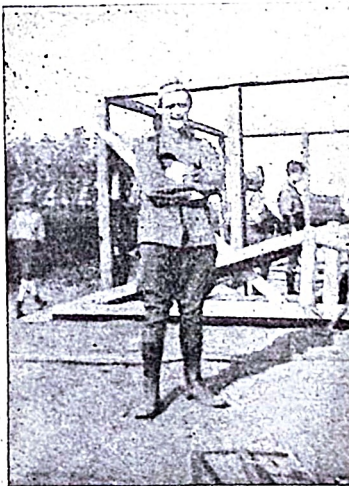
Fra Indvielsen af Randers Blokhus.

1. Randers.

Den 21/9 indviedes Randers Kolonnens nye Blokhus. Kolonnechefen, Hr. Adjunkt Ottosen, har arbejdet med utrættelig Energi og under vanskelige Forhold. Han har sammen med Spejderne selv bygget Huset i Lobet af Sommeren paa en ham selv tilhørende Grund Nordost for Byen. Indvielsen fandt Sted ved en Festlighed, ved hvilken Kolonnechefen og Divisionschefen talte. Festen sluttede om Aftenen med

Lejrbaal og Fyrværkeri. Blokhuset, der næsten helt igennem er opført af Spejderne eller med velvillig Assistance fra forskellige Sider, er bygget af Træ, tækket med 6000 Pund Græstov. Det er bestemt til at rumme alle Spejdernes Rekvisiter, medens Pladsen dels skal beplantes og kultiveres, dels bruges til Sports- og Instruktionsplads.

Blokhuset har faaet en saa herlig Plads, som tænkes kan paa Bakkehødet ned mod Bjellerup Ladegaards Marker med vidt Udsyn over Gudenaen og Randers Fjord. Vi ønsker Spejderne al mulig Gavn og Glæde af den smukke Erhvervelse, som først og fremmest skylder Adjunkt Ottosen sin Tilblivelse.

*Randers-Kolonnens Chef
 Adjunkt Ottosen.*

**Kendte Randers
 Firmaer.**

Harder & Grundtvig
Randers

H. F. Christiansen.

Stort Udvalg i
 Telf. 567. **Cykler - Cykledele - Gummi.**
 Alle Reparationer udføres.
Vestergade. - Randers.

Præmieopgaven fra forrige Nummer.

Vore Dommere har denne Gang haft et besværligt Arbejde med at gennemgaa de særdeles mange Løsningerne og „Spejdernes Magasin“ bringer herfor sin bedste Tak. Fra Dommerkomiteen har Red. modt. flg. Skrivelse.

„Det har været et særdeles fornuftigt Arbejde at gennemgaa og bedømme Løsningerne af Deres Præmieopgave. De tyder paa, at Deres unge Læsere har megen Sans for god Humor. Vi har ved Bedømmelsen taget særligt Hensyn til, at det var Opgavens Mening at finde en Underskrift brugelig i en Amatørfotografs Album og har derfor foretrukket de korte Løsninger. Som Nr. 1 udstiller vi Løsning Nr. 76, men foreslaar Red. at der tildeles Løsning Nr. 5 en Ekstrapræmie. Iøvrigt finder vi Anledning til at fremhæve Løsningerne Nr. 17, 31, 42 og Digterens Nr. 112.“

Løsning Nr. 76 er indsendt af *Gylling Mortensen*, 1. Kolding

„Thors Kamp med Midgaardsormen“.

„Bort han draget er fra Byens Larm
og Støj
med sin Proviant og i sit Spejdetøj.
Teltet det er rejst, nu skal han dække
Bord,
men han ikkun har den kolde, bare
Jord.
Dog, en Spejder er ej raadvild, naar
han er paa Tur,

Polserne han ta'er om Halsen, -- den
Filur“.
(Svend Ove Thomsen, Helsingør).

Og for at bevise vort store Kend-
skab til det grønlandske Sprog
nævner Red. til sidst en af Torsten
Hansen, København indsendt Løs-

Trop (Præmie 10 Kr.) (se Under-
skriften).

Red. bøjer sig lydigt for Dom-
mernes Ønsker og tildeler Løs-
ning Nr. 5 indsendt af *Erling
Nyeberg*, Korsør Trop en Ek-
strapræmie paa 5 Kr. Han
skriver:

„God Dag Spejder, der er nok
ingen smalle Steder“.

„Jo, mellem Pølserne“.

(Vi beder Præmietagerne med-
dele os, hos hvilken af vore
Annoncører de ønsker at gøre
Indkøb for Beløbet).

De øvrige af Dommerne frem-
hævede Løsninger lyder:

„Hvis den Dreng med de
Pølser ikke bliver stoppet, bli-
ver den Dreng stoppet med de
Pølser“.

(Jean Ricard, 1. Viborg Trop).

„Endelig alene“.

(Christian Grønfeldt, 1. Aarhus
Trop).

„50 km i Timen“.

(S. Krenchel, København).

ning „Uligkagkanganuk“ -- det be-
tyder nemlig „den meget spisende,
den meget proppede“ eller noget
lignende. Saa er vore Læsere saa
meget kyndigere i det grønlandske
Sprog.

Patentbureau for Raab.

Patent Nr. 14.

Tilhører „Falken“ Thisted.

Foreren: „Falken“.

Spejderne: udi, mudi, vips.

Raabet har sin særegne Betydning,
som kun „Falkene“ kender.

Patrouillesangen.

Mel.: Ved Bov, der slog en Kugle o. s. v.
Vi gamle Falkedrenge har Humor, fal-
lera.

Gør Deres Indkøb af

Beklædningsgenstande

til Sportsbrug i

Engelsk Herre-Magasin,

Viborg.

vi i det smukke Solskin faar Kulor,
failera,
med Hul paa Skoen synger vi dog godt,
fallera,
og svinger Spejderstaven immer flot,
fallera.

Patent Nr. 15.

Tilhører 1. Ribe Trop.

Frem Marsjmænd, Marsmænd, Marsk-
mænd, frem!

Lige for Lige, naar Venskab skal holdes.

I vort Dobbeltnummer Aug.-Sept. prøvede vi paa at opflamme vore Læsere til at skaffe „Spejdernes Magasin“ nye Abonnenter fra den nye Aargangs Begyndelse med Oktober Nr. Det mislykkedes totalt, *men vi giver ikke op.*

Vi har endnu ikke opgivet Haabet, men handler nu ud fra det gamle Ord, vi har sat til Overskrift.

Skaf „Spejdernes Magasin“ en Halvaarsabonnent fra 1. Oktober 1919, og vi sender til Gengæld et Eksempplar af General Baden Powels udmærkede Bog „Mine Oplevelser som Spion“ (Bogladepriis 1 Kr. 50 Øre).

Skaf „Spejdernes Magasin“ 2 Halvaarsabonnenter, og man sikrer sig derved yderligere Deltagelse i den store Julebortlodning. — Denne afholdes 1. December og omfatter alle nyere og i hvert Fald alle de nyeste Bøger for Ungdommen. Mindst hvert 3die Lod er Gevinst, saa der er store Chancer.

For hver Abonnent man skaffer udover den første, for hvilken man jo faar „Mine Oplevelser som Spion“ portofrit tilsendt, sikrer man sig et Lod i den store Bog-Bortlodning.

Lodtrækningen foregaar den 1. December, og Resultatet meddeles i Julenummeret (udk. 15. Decbr.), men Præmierne bliver straks tilstillet Vinderne for ikke at kollidere med Juleindkøbet.

Tegningen af Abonnenter kan foregaa paa følgende 2 Maader. Enten

- a. Indsend paa et Brevkort til Red. Navnet og Adressen paa den nytegnede Abonnent og skriv selv dit Navn og Adresse nedenunder. Red. udsender da Postopkrævning paa 3 Kr. fra 1. Oktober 1919—1. April 1920, og naar denne er indløst følger „Mine Oplevelser som Spion“.

Eller

- b. Indsend et Brevkort, som følger:

Undertegnede har ved Postvæsenet bestilt halvaarligt Abonnement paa „Spejdernes Magasin“ fra 1. Oktober 1919—1. April 1920.

(Navn): (Adresse):

Abonnenten tegnet ved: (Navn):

(Adresse):

Naar Red. har modtaget Meddelelse herom fra Postvæsenet, følger „Mine Oplevelser som Spion“.

For hver ny Abonnent udover den første sikrer man sig et Lod i Julebortlodningen. Indsend kun

efterhaanden Navnene paa de nye Abonnenter. Vi fører nøjagtig Liste over de, der tegner Abonnenter.

Ja, nu da jeg har læst ovenstaaende, er jeg ikke i Tvivl om, at nu maa det gaa. Inden Aften har jeg mine 4 nye Abonnenter, jeg faar altsaa ikke alene „Mine Oplevelser som Spion“, men ogsaa 3 Numre i Julebortlodningen — jeg kan jo ikke undgaa at vinde — det er en fin Forretning den.

Afsted.

Artikler for Ungdommen annonceres bedst i „Vor Ungdom“.

———— Nordens største Dreng- og Ungdomsblad. ————

„Vor Ungdom“ læses nu i ca. 5000 Hjem
Landet over.

„Vor Ungdom“ er langt det største Dreng-
og Ungdomsblad i Norden.

„Vor Ungdom“ er derfor Bladet, hvori Ar-
tikler for Ungdommen bør
annonceres.

Vi søger Spejdere

til Annonce-Tegning ude i Landet
og antager

en Repræsentant i hver By.

Provision: 20 % af den tegnede
Annonce-Sum.

Indhent yderligere Oplysninger!

„Vor Ungdom's Annonce-Afdeling for København og Øerne.

Postadresse: „Vor Ungdom's Annonce-Afdeling, Strandvej 110 C., Hellerup.

Kontortid: Kl. 12—1.

Telefon: Hellerup 1313.

FLØDE
CARAMELLER

FRA

DANSK-ENGELSK
CAMELFABRIK

ER DE BEDSTE

OG

MEST VELSMAGENDE

Chic Fløde Caramel

D. E. C. Creame Caramel

Nucca Caramel

D. E. C. Chocolate Caramel

Blacks Toffee Stænger

Iris Caramel

Faas overalt i Skandinavien